 W Chrystusie

> Będąc więc wywyższony prawicą Boga, otrzymał od Ojca obietnicę Ducha Świętego i wylał to, co wy teraz widzicie i słyszycie.
>
> *— Dzieje 2:33*

Książka: Nowy Testament / Dzieje
Tematy: Jezus, Wniebowstąpienie, Ojciec, Duch Święty, pięćdziesiątnica

Interpretacja:
Werset *Dzieje 2:33* opisuje wniebowstąpienie *Jezusa Chrystusa* i Jego zasiądnięcie po prawicy Boga, a także to, jak po tym wydarzeniu otrzymał On od *Ojca* obietnicę *Ducha Świętego*.

Werset ten zachęca nas do refleksji nad znaczeniem Jezusa w teologii chrześcijańskiej i przypomina o obietnicy Ojca, że ześle On na nas Ducha Świętego.

Znaczenie wywyższenia Jezusa Chrystusa

Jezus Chrystus jest centralną postacią teologii chrześcijańskiej, a Jego wywyższenie – o którym mowa w *Dziejach Apostolskich 2:33* – ma kluczowe znaczenie dla zrozumienia Jego roli w zbawieniu ludzkości. Wywyższenie Jezusa oznacza uznanie Jego boskości oraz Jego miejsca po prawicy Boga jako *Mesjasza i Zbawiciela ludzkości*.

Fakt ten jest niezwykle ważny dla naszej wiary, gdyż ukazuje, że Jezus jest drogą, prawdą i życiem, a my możemy Mu zaufać i uwierzyć w obietnicę Ducha Świętego, która urzeczywistniła się dzięki Jego wywyższeniu.

Obietnica Ducha Świętego

Obietnica Ducha Świętego jest jedną z najważniejszych w teologii chrześcijańskiej; *Dzieje 2:33* przypominają nam, że została ona dana przez Ojca i wypełniona poprzez wywyższenie Jezusa Chrystusa. Duch Święty jest Pocieszycielem, który wspiera nas w wierze, daje siłę do pokonywania życiowych prób i prowadzi nas drogą do Boga.

Werset ten ukazuje, że Duch Święty nie jest abstrakcyjnym pojęciem, lecz namacalną rzeczywistością – taką, którą możemy dostrzec i usłyszeć w naszym życiu dzięki działaniu Jezusa Chrystusa w nas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, z powodu swojej wielkiej miłości, którą nas umiłował; I to wtedy, gdy byliśmy umarli w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem, gdyż łaską jesteście zbawieni.
>
> *— Efezjan 2:4-5*

Książka: Nowy Testament / Efezjan
Tematy: Jezus, laska, miłość, miłosierdzie

Interpretacja:
List do Efezjan został napisany przez *apostoła Pawła* do kościoła w Efezie w czasie jego uwięzienia w Rzymie. W całym liście Paweł mówi o zbawieniu z łaski, przez wiarę w *Jezusa Chrystusa*.

Fragment Listu do *Efezjan 2:4–5* ukazuje rzeczywistość, która jest surowa i trudna do przyjęcia: *byliśmy martwi z powodu grzechu*. Ten stan duchowej śmierci wynika z oddzielenia od Boga, spowodowanego grzechem pierworodnym *Adama i Ewy*. Od tamtej

pory ludzkość jest oddzielona od Boga i żyje w ciemności.

Boża miłość i miłosierdzie

Fragment Listu do *Efezjan 2:4* stanowi potężne przypomnienie o Bożym miłosierdziu. Fakt, że Bóg jest bogaty w miłosierdzie, oznacza, iż darzy swój lud nieskończoną miłością i współczuciem. Nie dzieje się tak dlatego, że zrobiliśmy cokolwiek, by zasłużyć na Jego miłość czy miłosierdzie, lecz dlatego, że Jego miłość jest bezinteresowna, a On jest gotów przebaczyć tym, którzy okazują skruchę.

Werset ten podkreśla również związek między Bożą miłością a Jego miłosierdziem. Bóg tak bardzo nas umiłował, że posłał *swojego Syna, Jezusa*, aby umarł za nas na krzyżu. Ukazuje to wielką miłość Boga do nas. I właśnie z tej wielkiej miłości okazuje nam On miłosierdzie i przebacza nasze grzechy.

Znaczenie wiary w Jezusa

Słowo *„zbawieni”* w Liście do *Efezjan 2:5* oznacza, że zostaliśmy wyrwani ze stanu duchowej śmierci. Aby jednak dostąpić tego zbawienia, trzeba uwierzyć w *Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela* – pokładając wiarę w Nim oraz w Jego ofierze pojednania złożonej na krzyżu. Tylko w ten sposób możemy osiągnąć życie wieczne i pojednać się z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa niech będzie z waszym duchem. Amen.
>
> *— Filemona 1:25*

Książka: Nowy Testament / Filemona

Tematy: Jezus, błogosławieństwo, laska

Interpretacja:
Werset *Filemona 1:25* stanowi zakończenie krótkiego listu napisanego przez *Pawła* do *Filemona*, chrześcijańskiego przywódcy z Kolosów. W tej końcowej części listu Paweł życzy Filemonowi, aby łaska naszego Pana *Jezusa Chrystusa* towarzyszyła jego duchowi. Czym jednak jest łaska Jezusa Chrystusa i dlaczego jest ona tak ważna dla chrześcijan?

Łaska Jezusa Chrystusa to życzliwość i miłosierdzie, jakie On okazuje wszystkim, którzy przyjmują Go jako swojego Zbawiciela. Łaska oznacza, że mimo naszych grzechów i upadków Bóg nas kocha i nam przebacza. Jest to dar, który otrzymujemy za darmo, nie musząc na niego zasługiwać.

Nasza chrześcijańska wiara opiera się na łasce Jezusa Chrystusa. Jesteśmy zbawieni dzięki Jego łasce, a nie na mocy własnych uczynków czy zasług *(Efezjan 2:8–9)*. Łaska ta daje nam nowe życie w Chrystusie – życie pełne sensu i celu.

Łaska Jezusa Chrystusa uzdalnia nas również do życia zgodnego z wiarą chrześcijańską w świecie pełnym pokus i trudności. Dzięki niej zyskujemy siłę, by opierać się grzechowi i podążać wyznaczoną przez Niego drogą. Nie oznacza to, że nigdy więcej nie zgrzeszymy, lecz możemy ufać, że Jezus pomoże nam podnieść się po upadku i spróbować na nowo.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dla mnie bowiem życie to Chrystus, a śmierć to zysk.
>
> *— Filipian 1:21*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: Jezus, śmierć, życie

Interpretacja:
W Liście do Filipian apostoł *Paweł* pisze do wspólnoty w Filippi, by podziękować jej za pomoc i wsparcie w swojej posłudze oraz zachęcić wiernych do wzrostu w wierze i okazywania szczerej miłości bliźnim. Werset *Filipian 1:21* to znany i często przywoływany fragment, który ukazuje spojrzenie Pawła na życie, śmierć i wiarę.

W tym wersecie Paweł wyraża przekonanie, że jego życie było całkowicie skoncentrowane *na Chrystusie*, a śmierć stanowiłaby krok ku jeszcze lepszemu życiu w niebie. Dla niego żyć oznaczało trwać w Chrystusie, a umrzeć – zyskać, gdyż śmierć pozwoliłaby mu na pełniejsze i wieczne zjednoczenie z Chrystusem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Będąc tego pewien, że ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Jezusa Chrystusa.
>
> *— Filipian 1:6*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Jezus, odrodzenie, Drugie przyjscie

Interpretacja:
W Liście do Filipian znajdujemy wiele cennych nauk dla naszego chrześcijańskiego życia. Jednym z najważniejszych wersetów jest *Filipian 1:6*. Werset ten napełnia nas wielką nadzieją, wiarą i pewnością. Zawiera on Bożą obietnicę: jeśli rozpoczęło się dobre dzieło, Bóg doprowadzi je do końca. Niezależnie od tego, czy chodzi o pracę nad sobą, nasze rodziny, wspólnotę czy posługę, Bóg pragnie udoskonalić to, co zostało zapoczątkowane, i doprowadzić to do finału.

Co to oznacza?

Werset ten mówi nam, że Bóg rozpoczął w nas dobre dzieło. Gdy przyjmujemy *Jezusa Chrystusa*, Bóg nas usprawiedliwia i uświęca. Obdarza nas nowym życiem i czyni *Swoimi dziećmi*. Od tej chwili w naszym wnętrzu zaczyna się dziać Boże dzieło, a my możemy ufać, że On doprowadzi je do końca.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech będzie w was takie nastawienie umysłu, jakie też było w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Filipian 2:5*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: Jezus, Świętość

Interpretacja:
List do *Filipian 2:5* wzywa nas do przyjęcia takiego samego nastawienia, jakie miał *Chrystus Jezus*. Nastawienie – czy też postawa – to cecha wypływająca z głębi naszego wnętrza, która kieruje naszymi decyzjami i działaniami. Dlatego tak ważne jest, aby nasze nastawienie było właściwe, zwłaszcza jeśli pragniemy naśladować przykład Jezusa Chrystusa.

Przykład Chrystusa Jezusa

Werset ten mówi o nastawieniu, jakie cechowało Chrystusa Jezusa, skłaniając nas do refleksji nad Jego przykładem. Jest On naszym przewodnikiem i wzorem do naśladowania. Żył na ziemi jako człowiek i mierzył się z takimi samymi pokusami i wyzwaniami jak my, a jednak Jego przykład był doskonały pod każdym względem. Dzięki Jego życiu i naukom

możemy wiele się nauczyć o tym, jak sami powinniśmy żyć.

Nasza relacja z Bogiem

Postawa Chrystusa Jezusa przypomina nam również o naszej relacji z Bogiem. Przyszedł On na ziemię, aby wypełnić wolę *Ojca* i oddać za nas swoje życie. Naśladując Go, my również zbliżamy się do Boga i możemy podejmować decyzje, które Mu się podobają. Możemy też mieć pewność, że Bóg towarzyszy nam na każdym kroku.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Który, będąc w postaci Boga, nie uważał bycia równym Bogu za grabież; Lecz ogołocił samego siebie, przyjmując postać sługi i stając się podobny do ludzi; A z postawy uznany za człowieka, uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.
>
> *— Filipian 2:6-8*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Jezus, Ukrzyżowanie, posłuszeństwo, Zbawiciel

Interpretacja:
W drugim rozdziale Listu do Filipian *Paweł* zachęca wiernych do pokory i do tego, by uważali innych za ważniejszych od siebie. Przywołuje przykład *Chrystusa*, który – będąc Bogiem – uniżył samego siebie i stał się posłuszny woli *Ojca*, aż po śmierć na krzyżu.

Będąc w postaci Bożej

Fragment Listu do *Filipian 2:6* mówi o pokorze *Jezusa Chrystusa* i Jego gotowości do zrzeczenia się boskiego statusu dla dobra ludzkości. Werset ten zaczyna się od słów: *„Który, będąc w postaci Boga...”* – co oznacza, że *Jezus* istniał przed swoim wcieleniem jako jedna z osób *Trójcy Świętej*, czyli jako sam Bóg. Mimo jednak swego boskiego statusu, Jezus postanowił nie traktować równości z Bogiem jako czegoś, czego należy kurczowo się trzymać.

Ogołocił samego siebie

W *Filipian 2:7* wyrażenie *„Lecz ogołocił samego siebie”* może odnosić się do faktu, że Jezus posiadał wieczną chwałę jako *Syn Boży*, lecz z miłości do ludzkości ją odłożył. Porzucił swą boską naturę, by przyjąć postać ludzkiego sługi. Czyn ten nie tylko ukazuje Jego miłość do całej ludzkości, ale także wskazuje, że my również powinniśmy być gotowi poświęcić własny komfort i wygodę dla dobra innych.

Jezus przyjął postać sługi

Gdy Jezus stał się podobny do ludzi, przyjął ludzką postać i rolę sługi. Oznaczało to, że nie tylko poświęcał się zaspokajaniu ludzkich potrzeb – tak jak czyni to sługa – ale także robił wszystko, by służyć innym z miłością: uzdrawiał chorych, karmił głodnych i nauczał prawdy.

Uniżył samego siebie

W *Filipian 2:8* Paweł podkreśla uniżenie Chrystusa związane z przyjęciem ludzkiej natury oraz Jego posłuszeństwo, które sięgało aż po śmierć. Warto zauważyć, że to uniżenie nie zostało Chrystusowi narzucone, lecz było Jego świadomym wyborem. Chrystus postanowił odłożyć na bok swą niebiańską chwałę, by przyjść na ziemię jako człowiek i doświadczyć bólu, cierpienia oraz ludzkich ograniczeń. Wiedział, że posłuszeństwo planowi Ojca będzie oznaczało śmierć na krzyżu, a mimo to zdecydował się poddać woli Bożej.

Zastosowanie w naszym życiu

Przykład Chrystusa opisany w *Filipian 2:6–8* ma ogromne znaczenie dla naszego codziennego życia. Ukazuje to, że pokora i posłuszeństwo mają kluczowe znaczenie dla naszych relacji z Bogiem i innymi ludźmi. Pokora pozwala nam dostrzec, że nie jesteśmy od nikogo lepsi, że potrzebujemy pomocy innych oraz że musimy uwzględniać potrzeby i pragnienia osób w naszym otoczeniu. Z kolei posłuszeństwo oznacza gotowość do odłożenia na bok własnych ambicji i pragnień, aby wypełniać wolę Bożą.

Zasady te możemy stosować w naszych relacjach z innymi, zwłaszcza w sytuacjach konfliktowych czy w chwilach braku porozumienia. Ważne jest, aby traktować innych z szacunkiem i życzliwością oraz wykazywać gotowość do kompromisu i ustępstw dla dobra zdrowych relacji. Co więcej, przykład Chrystusa ukazuje, jak istotna jest wytrwałość w trudnych chwilach. Jego śmierć na krzyżu była najcięższym i najbardziej bolesnym momentem Jego życia, a jednak wytrwał On w swoim postanowieniu, wiedząc, że wypełnia wolę Bożą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i darował mu imię, które jest ponad wszelkie imię; Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie, na ziemi i pod ziemią.
>
> *— Filipian 2:9-10*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Jezus, niebo, świat, adoracja

Interpretacja:
Bóg wywyższył *Jezusa* ponad wszystko i nadał Mu imię, które jest ponad wszelkim imieniem. Imię to oznacza moc i władzę, jakie Jezus posiada jako *Syn Boży i Zbawiciel*

ludzkości. Imię Jezusa godne jest czci i uwielbienia, a w Jego imieniu znajdujemy zbawienie.

Co oznacza ugięcie kolan?

Akt ugięcia kolan jest gestem poddania się i wyrażeniem czci. W kulturze czasów biblijnych skłonienie się przed kimś było oznaką szacunku i uległości. *Filipian 2:9-10* mówi nam, że na imię Jezusa zegnie się każde kolano, co oznacza, że całe stworzenie uznaje władzę i moc *Chrystusa*.

Kogo to dotyczy?

Wersety te stwierdzają, że zegnie się każde kolano – tych w niebie, na ziemi i pod ziemią. Oznacza to, że wszyscy ludzie, zarówno żywi, jak i umarli, uznają władzę Jezusa. Nawet ci, którzy w Niego nie wierzą, ostatecznie uznają Jego moc i panowanie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Żeby poznać jego i moc jego zmartwychwstania oraz swój udział w jego cierpieniach, upodabniając się do jego śmierci.
>
> *— Filipian 3:10*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Jezus, Zmartwychwstanie, cierpienie

Interpretacja:
W *Filipian 3:10* apostoł *Paweł* pisze o swoim pragnieniu poznania *Jezusa Chrystusa* i udziału w Jego cierpieniach – nie tylko po to, by dostąpić zbawienia, ale by upodobnić się do Niego w Jego śmierci. Werset ten ukazuje głęboką satysfakcję płynącą z osobistej

relacji *z Chrystusem*, w której można doświadczyć zarówno Jego mocy i zmartwychwstania, jak i Jego cierpień.

Poznawanie Chrystusa

Gdy Paweł mówi o poznawaniu Chrystusa, nie ma na myśli jedynie zrozumienia Jego życia i nauczania, lecz osobistą więź z Nim. Wiąże się to z nieustannym poszukiwaniem Jego woli, życiem w posłuszeństwie Jego przykazaniom oraz bezpośrednim doświadczaniem Jego obecności i miłości. Dzięki tej relacji można doświadczyć przemieniającej życie mocy Jezusa Chrystusa – nie tylko w chwili nawrócenia, ale w każdym momencie życia.

Udział w Jego cierpieniach

Droga do tej przemiany nie jest jednak łatwa. Paweł mówi również o konieczności udziału w cierpieniach Chrystusa. Nie oznacza to, że powinniśmy szukać cierpienia jako celu samego w sobie; raczej, podążając za Chrystusem, możemy spodziewać się sprzeciwu ze strony świata oraz trudności towarzyszących życiu Jego prawdziwych uczniów. Udział w krzyżu Chrystusa oznacza wyrzeczenie się egoistycznych pragnień oraz życie w posłuszeństwie i gotowości do poświęceń, na wzór *Jezusa*.

Upodobnienie się do Niego w Jego śmierci

Ostatecznym celem Pawła jest upodobnienie się do Chrystusa w Jego śmierci. Nie oznacza to umierania na krzyżu, lecz pełne utożsamienie się z Chrystusem i Jego zbawczym dziełem. Chodzi o to, by nasze życie zawsze odzwierciedlało Jego miłość, pokorę, sprawiedliwość i współczucie. Tylko w ten sposób możemy doświadczyć pełni życia, którą Bóg dla nas przygotował, i osiągnąć prawdziwą wolność, dostępną jedynie w Nim.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Biegnę do mety, do nagrody powołania Bożego, które jest z góry w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Filipian 3:14*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: Jezus, powołanie, nagroda

Interpretacja:

W *Filipian 3:14* apostoł *Paweł* mówi o dążeniu do celu i nagrody, jaką jest Boże powołanie w górę *w Chrystusie Jezusie*. Werset ten pojawia się w kontekście szerszych rozważań na temat naszego celu jako chrześcijan: poznania Chrystusa i dostąpienia Jego sprawiedliwości. Co jednak dokładnie to oznacza i jak możemy odnieść to do naszego codziennego życia?

Poszukiwanie Bożej woli

Aby zrozumieć, co znaczy *„podążać za Bożym powołaniem”*, musimy najpierw szukać Bożej woli dla naszego życia. Jest to proces modlitwy i zbliżania się do Boga, mający na celu odkrycie Jego planu wobec nas. Gdy już zrozumiemy Jego wolę, możemy zacząć dążyć do tego celu całym swoim jestestwem. Zamiast po prostu robić to, czego sami pragniemy, polegając jedynie na własnych siłach, musimy skupić się na tym, czego Bóg dla nas pragnie, i dążyć do tego z całego serca. Prowadzi to nie tylko do bliższej relacji z Bogiem, ale także daje nam głębsze poczucie celu i kierunku w życiu.

Nagroda za Boże powołanie

„Nagroda Bożego powołania w górę”, o której wspomina Paweł w tym wersecie, jest zapłatą za podążanie za Bożą wolą w naszym życiu. Nagroda ta nie jest korzyścią materialną, lecz głębszą więzią *z Chrystusem* i życiem w duchowej obfitości. Podążając za Bożym powołaniem, możemy doświadczać Jego miłości i łaski w znacznie głębszy i bardziej znaczący sposób. Pozwala nam to wzrastać w wierze i poznawaniu *Bożego Słowa*, prowadząc do pełniejszego i bardziej satysfakcjonującego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nasza zaś ojczyzna jest w niebie, skąd też oczekujemy Zbawiciela, Pana Jezusa Chrystusa.
>
> *— Filipian 3:20*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: Jezus, niebo, Zbawienie

Interpretacja:

Fragment Listu do *Filipian 3:20* stanowi dla nas, wierzących, ważne przypomnienie. Często skupiamy się na sprawach ziemskich – codziennych troskach i celach materialnych – tracąc z oczu fakt, że nasze prawdziwe obywatelstwo jest w niebie.

Innymi słowy, naszą prawdziwą ojczyzną *jest Królestwo Niebieskie*. Oznacza to, że choć żyjemy na ziemi i posiadamy ziemskie obywatelstwo, nasze prawdziwe oddanie i przynależność odnoszą się do Królestwa Bożego. Jako obywatele nieba musimy sprawić, by nasze priorytety, wartości i czyny były zgodne z *nauką Chrystusa i Jego Królestwa*.

Jak możemy to zastosować w naszym życiu?

Fakt, że jesteśmy obywatelami nieba, ma ogromne znaczenie dla naszej codzienności. Z jednej strony oznacza to, że przyjmujemy inną perspektywę i żyjemy nadzieją na przyszłość. Z drugiej – stanowi wyzwanie, by żyć zgodnie z wartościami i zasadami Królestwa Bożego.

Jednym z największych wyzwań, przed jakimi stoimy jako chrześcijanie, jest zachowanie wierności i oddania *Chrystusowi* w świecie, który ceni i promuje rzeczy sprzeczne z Jego nauką. A jednak naszym głównym obowiązkiem jako obywateli nieba jest naśladowanie

Chrystusa i pełnienie Jego woli. Oznacza to, że nasza tożsamość jako naśladowców *Jezusa* musi mieć pierwszeństwo przed narodowością, rasą, statusem społecznym czy czymkolwiek innym.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz mój Bóg zaspokoi wszelką waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale, w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Filipian 4:19*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Jezus, błogosławieństwo, zaufanie

Interpretacja:
Werset z Listu do *Filipian 4:19* stanowi Bożą obietnicę dla wszystkich Jego dzieci, zapewniającą, że zaspokoi On wszelkie ich potrzeby zgodnie ze swoim bogactwem w chwale, *w Chrystusie Jezusie*. Obietnica ta jest wyrazem Bożej miłości i troski o Jego wyznawców; to jedna z wielu obietnic zawartych w Biblii, w których Bóg wzywa nas do ufności i wiary w Jego słowo.

Mój Bóg zaspokoi wszelkie wasze potrzeby

W tym fragmencie apostoł *Paweł* wyraża wdzięczność Filipianom za okazane wsparcie, ale także zapewnia ich, że Bóg im wynagrodzi i zapewni wszystko, co niezbędne. Jako nasz *Ojciec w niebie*, Bóg troszczy się o nas i pragnie obdarzyć nas wszystkim, czego potrzebujemy. Choć czasem może się wydawać, że czegoś nam brakuje, możemy być pewni, że Bóg zaspokoi każdą naszą potrzebę.

Według swego bogactwa w chwale, przez Chrystusa Jezusa

Oznacza to, że Bóg będzie nas zaopatrywał zgodnie ze swoim bogactwem w chwale, które znajduje się w Chrystusie Jezusie. Boże bogactwo obejmuje nie tylko dobra materialne, ale także Jego mądrość, miłość, łaskę, miłosierdzie i moc. Wszystko, czego potrzebujemy, pochodzi od Niego, a dostęp do tego mamy dzięki odkupieńczemu dziełu Jezusa na krzyżu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie odrzucam łaski Boga. Jeśli bowiem przez prawo jest sprawiedliwość, to Chrystus umarł na próżno.
>
> *— Galacjan 2:21*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: Jezus, laska, prawo, sprawiedliwosc, Zbawienie

Interpretacja:

Galacjan 2:21 zachęca nas do refleksji nad relacją między Bożą łaską a sprawiedliwością uzyskiwaną przez *Chrystusa*. *Paweł* kieruje te słowa do Galatów, aby przypomnieć im, by nie odrzucali Bożej łaski i zrozumieli, że – pomimo istnienia Prawa – jedynie Chrystus może zapewnić sprawiedliwość.

Prawo i łaska

W czasach Pawła Prawo stanowiło fundament życia żydowskiego. Nie było ono jedynie zbiorem zasad i przepisów, których należało przestrzegać; postrzegano je jako sposób na osiągnięcie sprawiedliwości w oczach Boga. Paweł przypomina jednak, że Prawo jest niewystarczające do uzyskania sprawiedliwości i że tylko dzięki Bożej łasce – objawionej w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa – możemy dostąpić zbawienia.

Jezus Chrystus a sprawiedliwość

Śmierć Chrystusa na krzyżu jest aktem Bożej sprawiedliwości i miłości do ludzkości. Chrystus wziął na siebie grzechy świata, abyśmy mogli zostać usprawiedliwieni przed Bogiem. Co więcej, ofiara Chrystusa nie tylko ukazuje Bożą sprawiedliwość, ale także przywraca naszą relację z Bogiem. Dzięki temu aktowi łaski otrzymujemy sprawiedliwość, której nie bylibyśmy w stanie osiągnąć o własnych siłach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety; wszyscy bowiem jedno jesteście w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Galacjan 3:28*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: Jezus, społeczność, niewola, zrozumienie

Interpretacja:
Galacjan 3:28 to niezwykle ważny fragment Biblii, który mówi nam o równości *w Chrystusie Jezusie*.

Znaczenie tego wersetu

Werset ten mówi o równości w Chrystusie oraz o zniesieniu barier dzielących nas jako ludzi. W Chrystusie Jezusie wszyscy jesteśmy równi – czy to Żyd, czy Grek, niewolnik czy człowiek wolny, mężczyzna czy kobieta. Wielu badaczy interpretuje ten fragment jako potwierdzenie, że zbawienie jest dostępne dla wszystkich ludzi, bez względu na rasę, status społeczny czy płeć. Wszyscy jesteśmy równi wobec Boga i wszyscy możemy

dostąpić Bożej łaski oraz miłosierdzia *dzięki wierze w Jezusa Chrystusa*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Trwajcie więc w tej wolności, którą nas Chrystus wyzwolił, i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli.
>
> *— Galacjan 5:1*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: Jezus, uzależnienie, wolnosc, życie, Odkupiciel, niewola

Interpretacja:
List do Galatów został napisany przez apostoła *Pawła*, aby zachęcić wierzących do wytrwania w wierze *w Chrystusa* i niepowracania do dawnych praktyk związanych z Prawem. W *Galacjan 5:1* Paweł przedstawia naukę o wolności w Chrystusie oraz o tym, jak ważne jest, by nie wracać do niewoli grzechu.

Trwajcie mocno w wolności

Paweł rozpoczyna ten werset wezwaniem do trwania w wolności, którą posiadamy w Chrystusie. Wolność ta oznacza nie tylko uwolnienie od grzechu i *Prawa*, ale także możliwość prowadzenia pełnego i obfitego życia w Chrystusie. Wierzący w Chrystusa ma swobodę bezpośredniego przystępowania do Boga, bez potrzeby korzystania z pośredników czy rytuałów religijnych. Wolność ta nie oznacza jednak, że możemy robić wszystko, na co mamy ochotę, ani żyć bez ponoszenia konsekwencji. Wolność w Chrystusie wiąże się z odpowiedzialnością za naśladowanie Go i życie w posłuszeństwie Jego przykazaniom.

Nie poddawajcie się ponownie jarzmu niewoli

Paweł ostrzega wierzących przed powrotem do niewoli grzechu i Prawa. W jego czasach niektórzy próbowali przekonać wierzących spośród pogan do przyjęcia judaizmu i przestrzegania *Prawa Mojżeszowego*, w tym takich praktyk jak obrzezanie czy zachowywanie szabatu. Paweł sprzeciwia się temu, argumentując, że doprowadziłoby to do zniewolenia Prawem i uniemożliwiło im korzystanie z wolności, jaką mają w Chrystusie.

Dzisiaj jarzmo niewoli może przybierać różne formy. Może objawiać się jako przywiązanie do grzechu, obsesja na punkcie sukcesu czy potrzeba uzyskania akceptacji innych. Paweł zachęca wierzących, by nie wracali do destrukcyjnych schematów myślenia i postępowania, które trzymałyby ich w niewoli, zamiast pozwolić im żyć w wolności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Pozbawiliście się Chrystusa wszyscy, którzy usprawiedliwiacie się przez prawo; wypadliście z łaski.
>
> *— Galacjan 5:4*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: Jezus, laska, prawo, sprawiedliwosc

Interpretacja:
List do Galatów powstał w czasie sporów wśród wierzących, którzy zmagali się z napięciem między wiarą chrześcijańską a tradycją żydowską. W tym kontekście fragment *Galacjan 5:4* zwraca się do tych, którzy oddalili się od Bożej łaski i wpadli w pułapkę polegania na legalistycznym przestrzeganiu *Prawa*.

Mowa tu o „Prawie”, czyli o rytuałach i nakazach tradycji żydowskiej, których niektórzy wierzący w Galacji starali się przestrzegać, by dostąpić usprawiedliwienia przed Bogiem.

Paweł ostrzega ich jednak, że odłączenie się od *Chrystusa* w imię zachowywania Prawa jest równoznaczne z odrzuceniem wolności i miłości, jakie niesie ze sobą Boża łaska.

Rozważania o Bożej łasce

Boża łaska stanowi fundament chrześcijaństwa, przypominając nam o bezwarunkowej miłości Boga do Jego dzieci. Na łaskę nie można sobie zasłużyć; jest ona nam ofiarowana bezinteresownie, jako dar. Nie jest zatem czymś, co musimy zdobywać własnymi czynami czy wysiłkiem.

Łatwo wpaść w pułapkę legalizmu oraz skupienia na rytuałach i praktykach religijnych, jednak nie przybliżają nas one do Boga. Przeciwnie – łaska przypomina nam, że nie musimy nic robić, by zasłużyć na Bożą miłość, ponieważ już ją posiadamy. Boża łaska wyzwala nas z niewoli Prawa i pozwala żyć w wolności, którą obdarzył nas Chrystus.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie nic nie znaczy, ani nieobrzezanie, ale wiara, która działa przez miłość.
>
> *— Galacjan 5:6*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: Jezus, wiara, miłość, wartość

Interpretacja:
Galacjan 5:6 przypomina nam, że w życiu chrześcijańskim najważniejsze nie jest obrzezanie ani jego brak, lecz wiara działająca przez miłość *w Chrystusie Jezusie*. Innymi słowy, nie chodzi o przestrzeganie zbioru praw czy praktyk religijnych, ale o osobistą relację z Bogiem, opartą na wierze i miłości.

Znaczenie wiary

Wiara stanowi fundament życia chrześcijańskiego. Jak czytamy w *Hebrajczyków 11:1*: *„A wiara jest podstawą tego, czego się spodziewamy, i dowodem tego, czego nie widzimy”*. Oznacza to, że wiara pozwala nam ufać Bogu i Jego obietnicom, nawet gdy nie dostrzegamy jej owoców.

Wiara jest również niezbędna do osiągnięcia zbawienia i życia wiecznego w Chrystusie Jezusie. Jak stwierdzono w *Efezjan 2:8–9*: *„Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie jest z was, jest to dar Boga. Nie z uczynków, aby nikt się nie chlubił”*.

Znaczenie miłości

Miłość stanowi fundament życia chrześcijańskiego. Jak czytamy w *I Koryntian 13:13*: *„A teraz trwają wiara, nadzieja, miłość, te trzy. Z nich zaś największa jest miłość”*. Miłość przynagla nas do służby Bogu i bliźnim; jest wyrazem naszej miłości i wdzięczności wobec Boga za wszystko, czego dla nas dokonał.

Sam Jezus powiedział, że miłość jest najważniejszym przykazaniem Bożym. W *Marka 12:30–31* mówił: *„Będziesz więc miłował Pana, swego Boga, całym swym sercem, całą swą duszą, całym swym umysłem i z całej swojej siły. To jest pierwsze przykazanie. A drugie jest do niego podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak samego siebie. Nie ma innego przykazania większego od tych”*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Każdy, kto wypiera się Syna, nie ma i Ojca. Kto zaś wyznaje Syna, ma i Ojca.
>
> *— I Jana 2:23*

Książka: Nowy Testament / I Jana
Tematy: Jezus, uznanie, wyznanie grzechu, Ojciec

Interpretacja:
I Jana 2:23 ukazuje, jak ważne jest wyznawanie Syna, aby móc trwać w relacji z Ojcem. Wypierając się Jezusa jako Syna Bożego, schodzimy z drogi zbawienia i życia wiecznego.

Wyparcie się Syna oznacza wyparcie się Ojca

Werset ten przypomina nam, że odrzucenie Syna jest równoznaczne z odrzuceniem Ojca. Innymi słowy, nie możemy mieć relacji z Bogiem, *jeśli nie przyjmiemy Jezusa jako naszego Zbawiciela*. Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa stanowią klucz do naszego zbawienia. Wyznawanie Syna oznacza przyjęcie Jego dzieła odkupienia oraz uznanie, że jest On drogą, prawdą i życiem.

Jak możemy wyznawać Syna?

Wyznawanie Syna wiąże się z przyjęciem Jego dzieła odkupienia i postępowaniem zgodnie z Jego nauką. Musimy odwrócić się od grzechów i zaufać Jezusowi jako naszemu Zbawicielowi. Ponadto powinniśmy żyć według Bożych przykazań, miłować bliźnich i dzielić się z innymi przesłaniem o zbawieniu.

———

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Po tym poznacie Ducha Bożego: każdy duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga. Każdy zaś duch, który nie wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, nie jest z Boga. Jest to duch antychrysta, o którym słyszeliście, że nadchodzi i już teraz jest na świecie.

> — *I Jana 4:2-3*

Książka: Nowy Testament / I Jana
Tematy: Jezus, uznanie, diabel, Duch

Interpretacja:
Fragment *I Jana 4:2-3* mówi o znaczeniu rozeznawania duchów i wskazuje bardzo jasny sposób, w jaki należy to czynić. Jest to kwestia kluczowa, gdyż wersety te wzywają nas do konkretnego działania: *rozpoznania Ducha Bożego*.

Ma to ogromne znaczenie, ponieważ dla chrześcijan relacja z Bogiem stanowi samo centrum życia. Zatem poznanie Ducha Bożego pomaga nam budować głębszą i bardziej znaczącą więź z naszym Stwórcą.

Co oznacza wyznanie, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele?

Mówiąc najprościej, oznacza to wiarę, że *Jezus Chrystus jest Bogiem*, który stał się człowiekiem. Innymi słowy, wierzymy, że *Syn Boży* przyjął ludzką naturę i zamieszkał pośród nas, jak opisano to w Ewangelii *Jana 1:14*.

Kim są antychryści?

W swoich listach *apostoł Jan* ostrzega przed pewnymi osobami określanymi mianem *„antychrystów”*. Są to ludzie, którzy zaprzeczają, jakoby Jezus Chrystus był Synem Bożym i Zbawicielem świata – lub, ujmując to inaczej, osoby sprzeciwiające się zbawczemu dziełu Pana.

Fragment *I Jana 4:2-3* podkreśla wagę uznania, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele i był obecny w naszym świecie. Jest to wyznanie kluczowe dla wszystkich chrześcijan, gdyż ci, którzy go nie składają, popadają pod wpływ ducha antychrysta.

Duch antychrysta

Duch antychrysta to duch sprzeciwiający się Bogu. Ta nadprzyrodzona siła dąży do zastąpienia Bożego planu kłamstwami i złudzeniami pozbawionymi życia wiecznego. Jako sprawca kłamstwa, duch ten próbuje odciągnąć nas od prawdziwej wiary i prawdy objawionej przez Boga.

Werset *I Jana 4:2-3* podkreśla, że każdy *„Każdy zaś duch, który nie wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, nie jest z Boga”*. Sformułowanie to może wydawać się nieco zagadkowe, lecz jego znaczenie jest jasne: ci, którzy nie uznają człowieczeństwa i bóstwa Pana Jezusa, pozostają pod wpływem ducha antychrysta.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A to świadectwo jest takie, że Bóg dał nam życie wieczne, a to życie jest w jego Synu.
>
> *— I Jana 5:11*

Książka: Nowy Testament / I Jana
Tematy: Jezus, Życie wieczne

Interpretacja:
W tym wersecie *Jan* przedstawia świadectwo o życiu wiecznym, które Bóg dał nam przez swojego Syna. Przesłanie jest jasne: Bóg pragnie obdarzyć nas życiem wiecznym jako wyrazem swojej miłości i miłosierdzia. Czym jednak jest życie wieczne? Jak możemy je zrozumieć i odnieść do naszego życia?

Mówiąc najprościej, życie wieczne to życie bez końca. To stan istnienia wykraczający poza czas i przestrzeń, jakie znamy obecnie. To życie, które zwycięża śmierć i prowadzi nas do pełni Bożej obecności.

Werset ten ukazuje prawdę, która może stać się przedmiotem nieustannego rozważania w naszym życiu. *Jeśli pragniemy doświadczyć życia wiecznego, musimy dążyć do poznania Boga i Jego Syna, Jezusa Chrystusa*. Oznacza to zagłębianie się w Jego Słowo, rozmyślanie i modlitwę.

Co więcej, werset ten może stanowić dla nas źródło otuchy w trudnych chwilach. Świadomość, że Bóg dał nam życie wieczne przez swojego Syna, pozwala nam ufać, iż nie jesteśmy sami w naszych smutkach i cierpieniach.

Świadectwo o życiu wiecznym może budzić w nas wdzięczność i skłaniać do oddawania czci Bogu. Życie, które On nam oferuje, wykracza poza to, co materialne i ziemskie; jest to życie pełne miłości, nadziei i zbawienia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?
>
> *— I Jana 5:5*

Książka: Nowy Testament / I Jana
Tematy: Jezus, wiara, przezwyciezanie, świat

Interpretacja:
Werset z *I Jana 5:5* to potężne i głębokie przesłanie, które przypomina nam o zwycięstwie, jakie mamy *w Chrystusie Jezusie*. Autor, *Jan*, ukazuje, w jaki sposób wiara *w Jezusa jako Syna Bożego* zapewnia nam zwycięstwo nad światem. Co to jednak oznacza?

Kluczem jest wiara w Jezusa

Kluczem do zwycięstwa jest wiara w Jezusa. Jako chrześcijanie, dzięki wierze w Jezusa jako Syna Bożego, zyskujemy pewność zbawienia, obietnicę życia wiecznego oraz zwycięstwo nad grzechem i śmiercią. Nie chodzi tu jednak jedynie o intelektualne przekonanie, lecz o całkowite oddanie i posłuszeństwo Jego Słowu.

Zwycięstwo w Chrystusie daje nam siłę, by śmiało i odważnie stawiać czoła światu oraz jego trudom, w świadomości, że Ten, który w nas jest, przewyższa świat *(I Jana 4:4)*. Nie polegamy na własnych siłach, lecz na mocy Jezusa Chrystusa działającej w nas.

Co oznacza zwyciężyć świat?

Świat pełen jest pokus, prób i wyzwań. Jednak jako wierzący w Jezusa Chrystusa nie jesteśmy w tej walce sami. Nasze dawne życie, oddzielone od Boga, naznaczone było porażkami, lecz w Chrystusie odnosimy zwycięstwo. Zwyciężyć świat oznacza zdolność do pokonywania przeszkód, z jakimi mierzymy się na ziemi, przy jednoczesnym kierowaniu się Bożymi wskazówkami.

Zwycięstwo nad światem to zdolność do pokonania grzechów, które niegdyś nad nami panowały, do stawiania oporu pokusom szatana oraz do dawania świadectwa Bożym obietnicom. Dzięki wierze w Jezusa i zaufaniu Mu otrzymujemy nie tylko przebaczenie grzechów, ale także moc, by się od nich odwrócić i prowadzić zwycięskie życie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> To dla nas jest jeden Bóg, Ojciec, z którego wszystko, a my w nim, i jeden Pan, Jezus Chrystus, przez którego wszystko, a my przez niego.
>
> *— I Koryntian 8:6*

Książka: Nowy Testament / I Koryntian
Tematy: Jezus, stworzenie, Ojciec, życie

Interpretacja:
I Koryntian 8:6 stanowi potężne wyznanie jedyności Boga. *Paweł* stwierdza, że dla chrześcijan istnieje tylko jeden prawdziwy Bóg. Bóg ten jest *Ojcem* wszystkich – czyli Stwórcą i Źródłem wszystkiego, co istnieje. Jest to istotna i fundamentalna zasada wiary chrześcijańskiej.

Stworzenie wszystkiego

Oprócz podkreślenia jedyności Boga, Paweł mówi o stworzeniu wszystkiego przez *Jezusa Chrystusa*, Pana. Wskazuje to, że Jezus jest współtwórcą wraz z Bogiem i że wszystko zostało stworzone przez Nich we wzajemnej jedności. Koncepcja ta ma ogromne znaczenie, gdyż łączy *Ojca i Syna* w jednym akcie stworzenia oraz ukazuje jedność *Trójcy Świętej*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego przepaszcie biodra waszego umysłu i bądźcie trzeźwi, pokładając doskonałą nadzieję w łasce, która będzie wam dana przy objawieniu Jezusa Chrystusa.
> *— I Piotra 1:13*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: Jezus, laska, Duch, myslec

Interpretacja:

I Piotra 1:13 wzywa nas do duchowego i mentalnego przygotowania się na łaskę, która zostanie nam udzielona w momencie objawienia się *Jezusa Chrystusa*. Zwrot *„przepaszcie biodra waszego umysłu”* odnosi się do czujności, gotowości i skupienia. To wezwanie do czujności jest kluczowe, ponieważ przypomina nam, że jako chrześcijanie musimy być nieustannie gotowi na przyjęcie Bożej łaski.

Zachowujcie trzeźwość umysłu

Kolejne wezwanie dotyczy zachowania trzeźwości umysłu. W tym kontekście trzeźwość oznacza konieczność utrzymywania jasnego umysłu, skupionego na Bogu. Dzięki trzeźwości możemy zachować czujność i koncentrację na tym, co w naszym życiu najważniejsze. Jasny umysł pomaga nam podejmować najlepsze decyzje i unikać wpływu światowych pokus.

Nasze życie jest często pełne rozpraszających czynników w każdej dziedzinie, co może sprawić, że stracimy z oczu to, co naprawdę istotne. Dlatego trzeźwość oznacza kierowanie uwagi na to, czego Bóg od nas oczekuje. Pozwala nam to cieszyć się pełnią życia, którą oferuje Bóg, gdy podążamy za Jego naukami i podejmujemy decyzje przynoszące Mu chwałę i cześć.

Pokładajcie nadzieję w łasce

Ostatnim wezwaniem zawartym w tym wersecie jest pokładanie nadziei w łasce. Bóg jest Bogiem miłości i miłosierdzia, zawsze gotowym dać nam drugą szansę. Boża łaska to dar, który otrzymujemy dzięki naszym staraniom, by przestrzegać Jego nauk i być Mu posłusznym. Pokładanie nadziei w łasce oznacza wiarę, że Bóg obdarzy nas życiem wiecznym po zakończeniu ziemskiej egzystencji. Nadzieja związana z tym darem daje nam powód, by żyć odpowiedzialnie i z nastawieniem na Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wiedząc, że nie tym, co zniszczalne, srebrem lub złotem, zostaliście wykupieni z waszego marnego postępowania przekazanego przez ojców; Lecz drogą krwią Chrystusa jako baranka niewinnego i nieskalanego.
>
> *— I Piotra 1:18-19*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: Jezus, krew, życie, Zbawiciel

Interpretacja:
Fragment *I Piotra 1:18-19* przypomina o tym, co chrześcijanie zyskali dzięki ofierze *Jezusa Chrystusa* na krzyżu. Chrześcijańskie zbawienie nie zostało osiągnięte za pomocą rzeczy przemijających, takich jak złoto czy srebro. Pierwiastki te uznaje się za nietrwałe, ponieważ ulegają one zniszczeniu i rozkładowi. Natomiast krew *Chrystusa* jest niezniszczalna i trwa wiecznie. Przesłanie tych wersetów wskazuje, że chrześcijanie powinni cenić ofiarę Chrystusa i pamiętać o tym, czego On dla nich dokonał. Muszą również odwrócić się od swoich daremnych sposobów postępowania i prowadzić życie święte oraz sprawiedliwe.

Metafora Baranka

W *I Piotra 1:18-19* Chrystus przedstawiony jest za pomocą metafory baranka. Zwierzę to odgrywa istotną rolę w tradycji żydowskiej, gdzie wykorzystywano je jako ofiarę oczyszczającą. W Biblii baranek kojarzy się z czystością, ofiarą i życiem. Określenie Chrystusa mianem *„baranka bez skazy i zmazy”* oznacza, że przyszedł On, by złożyć swoje życie w ofierze, oczyścić nas z grzechu i przywrócić nam życie wieczne.

Znaczenie krwi

Warto zauważyć, że wersety te mówią nie tylko o Chrystusie, ale także o Jego krwi. Dlaczego krew Chrystusa jest tak ważna? Po pierwsze, krew symbolizuje życie; fakt, że

Chrystus złożył swoje życie w ofierze, oznacza, iż był gotów oddać za nas wszystko. Po drugie, krew Chrystusa stanowi symbol Jego ofiary na krzyżu, poniesionej dla naszego dobra. Została ona przelana, aby oczyścić nas z grzechu i obdarzyć życiem wiecznym.

Odkupienie

Krew Chrystusa jest istotna, ponieważ przynosi nam odkupienie. Co oznacza odkupienie? W ujęciu chrześcijańskim termin ten odnosi się do uwolnienia ze stanu grzechu i pojednania z Bogiem. Krew Chrystusa jest środkiem, dzięki któremu dostępujemy odkupienia. Poprzez swoją śmierć na krzyżu Chrystus wskazał nam drogę uwolnienia od ciężaru grzechu oraz powrotu do pierwotnego stanu czystości i świętości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz Pana Boga uświęcajcie w waszych sercach i bądźcie zawsze gotowi udzielić odpowiedzi każdemu, kto domaga się od was uzasadnienia waszej nadziei, z łagodnością i bojaźnią.
>
> *— I Piotra 3:15*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: Jezus, Ewangelizacja, nadzieja

Interpretacja:
Pierwszy List św. Piotra został napisany przez apostoła *Piotra*, aby pocieszyć i zachęcić chrześcijan żyjących na wygnaniu w Azji Mniejszej. W tym fragmencie Piotr wzywa wierzących do gotowości obrony swojej wiary. W tamtym czasie chrześcijaństwo było zakazane, a chrześcijanie narażeni na prześladowania zarówno ze strony władz rzymskich, jak i żydowskich. Piotr pragnął upewnić się, że wierzący będą potrafili poradzić

sobie w takich sytuacjach i pozostać wiernymi Bogu.

Uświęcanie Boga w naszych sercach

Zanim przejdzie do kwestii obrony wiary, Piotr zachęca wierzących do uświęcania Boga w swoich sercach. Oznacza to, że musimy mieć czyste serce, oddane Bogu. Uświęcenie wiąże się z odwróceniem się od grzechu i pokus tego świata oraz zbliżeniem się do Boga. Gdy nasze serca są poświęcone Bogu, jesteśmy lepiej przygotowani do skutecznej i wiernej obrony naszej wiary.

Przygotowanie do obrony wiary

Piotr mówi nam, że musimy być gotowi przedstawić obronę naszej wiary każdemu, kto zapyta o powód naszej nadziei *w Chrystusie*. Oznacza to konieczność przygotowania się do odpowiadania na pytania i mierzenia się z wyzwaniami dotyczącymi naszej wiary. Takie przygotowanie jest kluczowe, ponieważ w coraz bardziej zsekularyzowanym świecie chrześcijanie często znajdują się w sytuacjach, w których ich wiara jest poddawana w wątpliwość.

Przygotowanie do obrony wiary wymaga solidnego zrozumienia Pisma Świętego. Musimy znać Biblię i pozostawać w zgodzie z nauczaniem Kościoła. Pozwala nam to skutecznie i mądrze reagować na napotykane wyzwania. Ważne jest również, aby być otwartym na *Ducha Świętego* i pozwolić Mu kierować naszymi odpowiedziami.

Właściwa postawa

Piotr poucza nas, że nasza obrona musi odbywać się z łagodnością i szacunkiem. Łagodność wiąże się z pokorą i cichością ducha. Powinniśmy być łagodni, broniąc wiary, unikając arogancji czy egoizmu. Zachowanie właściwej postawy jest niezbędne, gdy przedstawiamy argumenty za naszą wiarą. Nie powinniśmy atakować ani wyśmiewać osób, które kwestionują naszą wiarę. Zamiast tego powinniśmy okazywać szacunek i miłość, pamiętając, że naszym zadaniem jest dzielenie się Ewangelią miłości i nadziei.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, to też tych, którzy zasnęli w Jezusie, Bóg przyprowadzi wraz z nim.
>
> *— I Tesaloniczan 4:14*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan

Tematy: Jezus, wiara, Zmartwychwstanie

Interpretacja:

I Tesaloniczan 4:14 koncentruje się na kluczowej prawdzie chrześcijaństwa – śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa – oraz na ich znaczeniu w życiu wierzącego. Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa stanowią urzeczywistnienie Bożej obietnicy życia wiecznego.

Werset ten mówi, że wierzący, którzy zmarli w Chrystusie, powstaną z martwych i powrócą do Niego. Wielu może zastanawiać się, czy obietnica ta jest prawdziwa, czy stanowi jedynie element tradycyjnych wierzeń. Biblia jednak wyraźnie mówi o życiu wiecznym, zapewniając, że ci, którzy wierzą w Jezusa, będą je posiadać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz dostąpiłem miłosierdzia po to, aby we mnie pierwszym Jezus Chrystus okazał wszelką cierpliwość jako przykład dla tych, którzy mają w niego uwierzyć ku życiu wiecznemu.

> — *I Tymoteusza 1:16*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: Jezus, Życie wieczne, cierpliwość

Interpretacja:
Fragment *I Tymoteusza 1:16* podkreśla, że Bóg jest miłosierny i że możemy zostać usprawiedliwieni jedynie dzięki łasce *Jezusa Chrystusa*. Apostoł *Paweł*, który napisał ten list do *Tymoteusza*, uważał się za sztandarowy przykład Bożego miłosierdzia i łaski.

Mimo że przed swoim nawróceniem prześladował chrześcijan, dostąpił Bożego miłosierdzia i stał się jednym z czołowych krzewicieli chrześcijaństwa. Podkreśla on, że jego przemiana stanowi wyraźny dowód na to, czego Bóg może dokonać w życiu człowieka gotowego do okazania skruchy i uwierzenia w Niego.

Jak możemy odnieść to do naszego życia?

Rozważając słowa z *I Tymoteusza 1:16*, dostrzegamy, że Bóg jest miłosierny i zawsze gotów przebaczyć oraz przyjąć tych, którzy okazują skruchę i zwracają się do Niego. Przypomina nam to, że niezależnie od naszej przeszłości czy tego, jak bardzo oddaliliśmy się od Boga, zawsze istnieje szansa na otrzymanie przebaczenia i rozpoczęcie wszystkiego od nowa.

Ukazuje nam to również, że nasze życie może stać się przykładem dla innych, jeśli pozwolimy Bożej łasce nas przemieniać i kształtować. Musimy dbać o nasze świadectwo jako chrześcijanie i starać się prowadzić życie prawdziwie chrześcijańskie, aby przyciągać innych do Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeden bowiem jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus.
>
> *— I Tymoteusza 2:5*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: Jezus, Bog, Pośrednik

Interpretacja:
Werset *I Tymoteusza 2:5* jest jednym z najważniejszych w Biblii; pomaga nam zrozumieć rolę *Jezusa Chrystusa* jako pośrednika między Bogiem a ludzkością.

Kim jest pośrednik?

Zanim zrozumiemy rolę Jezusa Chrystusa jako pośrednika, warto pojąć, kim jest pośrednik w sensie biblijnym. Pośrednik to osoba działająca jako łącznik między dwiema stronami. W kontekście biblijnym pośrednik to ktoś, kto stanowi pomost między Bogiem a ludźmi.

Jezus Chrystus – jedyny pośrednik

Werset *I Tymoteusza 2:5* wyraźnie stwierdza, że Jezus Chrystus jest jedynym pośrednikiem między Bogiem a ludzkością. Oznacza to, że nie ma innych pośredników – świętych czy aniołów – którzy mogliby wstawiać się za nami u Boga. Tylko *Jezus* może to uczynić, gdyż to On zapłacił za nasze grzechy własną krwią. Jest On jedynym, który może pojednać nas z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A bez wątpienia wielka jest tajemnica pobożności: Bóg objawiony został w ciele, usprawiedliwiony w Duchu, widziany był przez anioły, głoszony był poganom, uwierzono mu na świecie, wzięty został w górę do chwały.
>
> *— I Tymoteusza 3:16*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: Jezus, Anioły, Wniebowstąpienie, Ewangelizacja, wiara, Duch

Interpretacja:
Biblijny werset *I Tymoteusza 3:16* mówi o tajemnicy pobożności – a konkretnie o tym, że Boży plan zbawienia ludzkości wypełnił się poprzez objawienie się Boga w ciele. Tajemnicy tej nie sposób pojąć w jednej chwili; zrozumienie jej wagi i znaczenia w życiu chrześcijanina wymaga czasu.

Bóg objawiony został w ciele

Pierwsza część wersetu – „objawiony w ciele” – odnosi się do wcielenia *Jezusa*. *Jezus Chrystus, Syn Boży*, przyjął ludzką postać i żył na ziemi bez grzechu. Jest to jedna z fundamentalnych prawd wiary chrześcijańskiej, a wcielenie *Chrystusa* uznaje się za najważniejsze wydarzenie w historii ludzkości. Fakt, że Bóg przyszedł na ziemię i zamieszkał pośród nas, stanowi dowód Bożej miłości i łaski wobec nas.

Usprawiedliwiony w Duchu

Stwierdzenie, że Jezus został „usprawiedliwiony w Duchu”, oznacza, iż Jego śmierć na krzyżu i zmartwychwstanie potwierdziły Boży plan odkupienia ludzkości. Śmierć Jezusa była sprawiedliwym i koniecznym aktem, który umożliwił *Duchowi Świętemu* skuteczniejsze działanie w życiu wierzących.

Widziany był przez anioły

Zwrot „widziany przez aniołów” podkreśla, że Boże dzieło wcielenia miało znaczenie nie tylko dla ludzkości, ale było również obserwowane i rozumiane przez aniołów w niebie. Wskazuje to, że wcielenie Jezusa było potężnym i doniosłym przejawem Bożego planu wobec rodzaju ludzkiego.

Głoszony był poganom, uwierzono mu na świecie

Obraz Jezusa głoszonego narodom i przyjmowanego wiarą na całym świecie mówi o rozprzestrzenianiu się Ewangelii. Kościół Jezusa Chrystusa rozszerzył się na cały świat w ciągu ponad dwóch tysięcy lat, a fakt, że tak wielu ludzi uwierzyło w Niego, stanowi świadectwo siły oddziaływania i prawdziwości Jego przesłania.

Wzięty został w górę do chwały

Ostatnia część wersetu – „wzięty do chwały” – mówi o zwycięstwie Jezusa Chrystusa nad śmiercią i Jego wniebowstąpieniu. Fakt, że Bóg przyjął Jezusa do chwały, oznacza, iż Jego ofiara na krzyżu została przez Boga uznana i zatwierdzona. To zwycięstwo nad śmiercią stanowi źródło nadziei i pocieszenia dla wszystkich wierzących.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jak bowiem w nas obfitują utrapienia Chrystusa, tak też przez Chrystusa obfituje nasza pociecha.
>
> *— II Koryntian 1:5*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: Jezus, Pocieszyciel, zachęta, cierpienie

Interpretacja:

Biblia stanowi nieustanne źródło nauki i refleksji w naszym życiu. Pismo Święte zawiera wiele wersetów, które pomagają nam zrozumieć Bożą wolę i to, jak wprowadzać ją w życie. Jednym z takich wersetów jest *II Koryntian 1:5*.

Kontekst

Zanim zagłębimy się w znaczenie tego wersetu, warto zrozumieć kontekst, w jakim został on napisany. Apostoł *Paweł* skierował ten list do wspólnoty w Koryncie, aby ją pocieszyć i dodać jej otuchy po trudnościach, z jakimi wierni ci zmagali się w swojej posłudze. Opisuje on cierpienia, których sam doświadczył, oraz to, jak Bóg go pocieszał. W wersecie *II Koryntian 1:5* Paweł stwierdza, że cierpienia *Chrystusa* obfitują w naszym życiu, ale obfituje w nim również pocieszenie płynące przez Niego.

Obfitość cierpienia

Czym są cierpienia Chrystusa? W kontekście tego wersetu rozumiemy, że chodzi tu o trudności, z jakimi jako chrześcijanie musimy się mierzyć. W tym świecie doświadczamy prześladowań, cierpienia, bólu i smutku z powodu naszej wiary w Chrystusa. Jednak fakt, że cierpienia te są przypisywane Chrystusowi, oznacza, że mamy w nich swój udział. Stawiając czoła tym przeciwnościom, jednoczymy się z Chrystusem w Jego cierpieniu.

Pocieszenie w Chrystusie

Nie pozostajemy jednak sami w tym cierpieniu. W tym samym wersecie Paweł mówi, że w Chrystusie obfituje również nasze pocieszenie. Co to oznacza? Oznacza to, że w obliczu trudności nie jesteśmy sami. Sam Chrystus jest z nami i nas pociesza. To On jest naszym źródłem siły, pocieszenia i nadziei.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz powiedział mi: Wystarczy ci moja łaska. Moja moc bowiem doskonali się w słabości. Najchętniej więc będę się chlubił z moich słabości, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusa.
>
> *— II Koryntian 12:9*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: Jezus, laska, miłosierdzie, siła, słabość

Interpretacja:
W *II Koryntian 12:9 Paweł* opisuje, jak Bóg powiedział mu, że Jego łaska wystarczy, a moc Boża w słabości staje się doskonała. Po otrzymaniu niebiańskiego widzenia apostoł wspomina o własnej słabości; słowa te stanowią odpowiedź Boga na jego prośbę o usunięcie „posłańca” – źródła jego zmagań.

Werset ten ukazuje niezwykłą prawdę: Boża łaska jest dla nas wystarczająca. Często czujemy się przytłoczeni własnymi porażkami, słabościami i grzechami. Jednak, jak wyjaśnia Paweł, łaska Boga w zupełności wystarcza, by objąć wszystkie nasze słabości. Co więcej, im bardziej stajemy się świadomi własnej słabości, tym pełniej możemy doświadczać nadprzyrodzonej mocy *Chrystusa* przepływającej przez nas.

Zastosowanie w naszym życiu

W codziennym życiu łatwo wpaść w pułapkę perfekcjonizmu i polegania wyłącznie na sobie. Pragniemy być silni i zdolni do samodzielnego mierzenia się z każdym wyzwaniem. Takie podejście prowadzi jednak do błędnego koła, które nas wyczerpuje, sprawiając, że czujemy się jeszcze słabsi i bardziej bezbronni. Zamiast tego musimy nauczyć się ufać Bożej mocy i Jego łasce, która wystarcza do wszystkiego. Nasze słabości mogą stać się wspaniałą okazją do doświadczenia nadprzyrodzonej mocy Chrystusa działającej w nas.

Warto zrozumieć, że nasze słabości nas nie definiują ani nie sprawiają, iż stajemy się mniej wartościowi w oczach Boga. Przeciwnie – to właśnie słabości skłaniają nas do

polegania na Jego łasce i mocy. Powinniśmy zaakceptować własne słabości i nauczyć się czerpać z Bożej siły, aby móc je przezwyciężać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i wspólnota Ducha Świętego niech będzie z wami wszystkimi. Amen.
>
> *— II Koryntian 13:14*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: Jezus, błogosławieństwo, Bog, laska, Duch Święty, miłość

Interpretacja:
II Koryntian 13:14 zawiera jedno z najważniejszych błogosławieństw w Piśmie Świętym. Łączy ono trzy wspaniałe Boże przymioty: *łaskę Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga oraz wspólnotę Ducha Świętego*. To błogosławieństwo stanowi zakończenie Drugiego Listu św. *Pawła* do Koryntian, pełniąc funkcję pożegnania, a jednocześnie skłania do głębokiej refleksji nad znaczeniem łaski, miłości i wspólnoty w naszym życiu.

Łaska Pana Jezusa Chrystusa

Pierwsza część tego wersetu mówi o łasce *Pana Jezusa Chrystusa*. Łaska to cudowna życzliwość Boga wobec ludzkości, okazywana nam, mimo że na nią nie zasługujemy. Łaska oferuje nam zbawienie przez wiarę w Jezusa Chrystusa, który umarł za nasze grzechy, abyśmy mogli otrzymać życie wieczne. Dzięki łasce Bóg obdarza nas przebaczeniem i wolnością od grzechu. Gdy uznajemy swoje słabości i prosimy Go o łaskę, możemy doświadczyć przemiany życia oraz zyskać pokój i radość, które może dać tylko Bóg.

Miłość Boga

Druga część wersetu wspomina o miłości Boga. Boża miłość jest niezrównana, bezwarunkowa i wieczna. Bóg umiłował nas tak bardzo, że dał swojego jednorodzonego Syna, Jezusa Chrystusa, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Boża miłość nie opiera się na naszych osiągnięciach czy zasługach, lecz wynika z samej natury Boga. Jest to miłość, która nas obejmuje i nigdy nas nie opuszcza. Dzięki niej zyskujemy siłę, by pokonywać życiowe wyzwania, przebaczać tym, którzy nas skrzywdzili, oraz kochać innych tak, jak Bóg kocha nas.

Wspólnota Ducha Świętego

Ostatnia część błogosławieństwa odnosi się do wspólnoty *Ducha Świętego*. Wspólnota ta oznacza duchową jedność, jakiej doświadczamy z Bogiem oraz z naszymi braćmi i siostrami w wierze. Jest to bliska, osobista relacja, która pozwala nam lepiej poznać Boga i odkryć Jego plan dla naszego życia.

Duch Święty jest Tym, który prowadzi nas, pociesza i umacnia na drodze naszego życia. Dzięki wspólnocie z Nim możemy zrozumieć prawdę zawartą w Piśmie Świętym i wzrastać w wierze. Co więcej, wspólnota Ducha Świętego jednoczy nas jako członków *Ciała Chrystusa* i uzdalnia nas do miłowania oraz służenia sobie nawzajem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Badajcie samych siebie, czy jesteście w wierze, samych siebie doświadczajcie. Czy nie wiecie o samych sobie, że Jezus Chrystus jest w was? Chyba że zostaliście odrzuceni.
>
> *— II Koryntian 13:5*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: Jezus, wiara, szukac, samokontrola

Interpretacja:
II Koryntian 13:5 wzywa nas do zbadania samych siebie – sprawdzenia, czy trwamy w wierze – oraz do poddania się próbie. Należy pamiętać, że w tym fragmencie apostoł *Paweł* zwraca się do chrześcijan w Koryncie, którzy znajdowali się pod wpływem fałszywych nauczycieli i błędnych doktryn. Przypominał im o tym, jak ważne jest, by trwać niewzruszenie w wierze i nie odstępować od prawdy.

Kim są chrześcijanie?

Wiara chrześcijańska to wiara w *Jezusa Chrystusa*, *Syna Bożego* i *Zbawiciela świata*. Jest to osobiste oddanie się Chrystusowi, a nie tylko zbiór przekonań. Wiara chrześcijańska opiera się na łasce Boga, a nie na dobrych uczynkach czy zasługach, które moglibyśmy zdobyć. Jej fundamentem jest Biblia – *Słowo Boże*. Biblia stanowi zapis historii ludzkości i zawiera Boże objawienie – plan Boga dotyczący zbawienia rodzaju ludzkiego.

Badanie samego siebie

Werset *II Koryntian 13:5* stanowi zachętę do dokonania autorefleksji. Badając samych siebie, możemy ustalić, czy rzeczywiście trwamy w wierze, czy może oddaliliśmy się od prawdy. Taka analiza pomaga również dostrzec nasze mocne i słabe strony, co pozwala podjąć kroki w kierunku doskonalenia naszego chrześcijańskiego życia. Co więcej, skłania nas do refleksji nad relacją z Bogiem i naszym życiem duchowym – zachęca do zastanowienia się, czy wystarczająco dużo się modlimy, czy czytamy Biblię i czy żyjemy zgodnie z biblijnymi zasadami.

Życie w Chrystusie

Być „w wierze” oznacza posiadać osobistą relację z Jezusem Chrystusem. Wiąże się to z wiarą w Niego oraz we wszystko, czego Biblia nas o Nim naucza. Oznacza to również podążanie za naukami *Jezusa* i życie według zasad biblijnych. Trwanie w wierze oznacza *ufanie Bogu* i nieustanne poleganie na Nim. Wiąże się z przekonaniem, że *Jezus Chrystus*

jest jedyną drogą do zbawienia i życia wiecznego.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak więc jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; to, co stare, przeminęło, oto wszystko stało się nowe.
>
> *— II Koryntian 5:17*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: Jezus, stworzenie, odrodzenie

Interpretacja:
Werset *II Koryntian 5:17* należy do najczęściej cytowanych i najbardziej znanych fragmentów Biblii. To niezwykle wymowny werset, który przypomina nam o przemianie i odnowie serca, jakiej doświadczamy, przyjmując *Jezusa* do swojego życia.

Co oznacza określenie „nowe stworzenie”?

„Nowe stworzenie” odnosi się do całkowitej przemiany, jaka dokonuje się w życiu wierzącego w momencie zjednoczenia *z Chrystusem*. To głęboka i nieodwracalna zmiana, w której „stary człowiek” zostaje usunięty, a *w Chrystusie* rodzi się człowiek nowy. W tym nowym stanie miłość, pokój, cierpliwość, życzliwość, wiara, pokora i opanowanie stają się widoczne i obecne w życiu wypełnionym miłością do Boga. Wszystko, czym byliśmy przed spotkaniem z Chrystusem, zostaje wymazane – to, co złe i przerażające, nasze wady oraz destrukcyjne doświadczenia, z jakimi mogliśmy się zetknąć.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bóg bowiem był w Chrystusie, jednając świat z samym sobą, nie poczytując ludziom ich grzechów, i nam powierzył to słowo pojednania.
>
> *— II Koryntian 5:19*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: Jezus, pojednanie, Zbawienie, grzech, świat

Interpretacja:
W tym biblijnym wersecie odnajdujemy myśl, że *Bóg w Chrystusie* dążył do pojednania nas ze sobą i ze światem. Apostoł *Paweł*, zwracając się do kościoła w Koryncie, przypominał, że Bóg nie poczytuje nam naszych grzechów, lecz działa przez *Swojego Syna, Jezusa*, aby zapewnić nam możliwość zbawienia i pojednania.

Czym jest pojednanie?

Pojednanie to akt ponownego zjednoczenia dwóch stron, które były ze sobą skłócone lub oddalone. W kontekście biblijnym pojednanie oznacza przywrócenie relacji między Bogiem a ludzkością – relacji zerwanej przez grzech. Bóg pragnie, abyśmy ponownie zbliżyli się do Niego, żyli w społeczności z Nim i dzielili z Nim osobistą, głęboką więź; właśnie dlatego dąży do pojednania nas ze sobą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ty więc, mój synu, wzmacniaj się w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie.
>
> *— II Tymoteusza 2:1*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: Jezus, laska, siła

Interpretacja:
Łaska to pojęcie często pojawiające się w Biblii, a jednak przez wielu słabo rozumiane. Stanowi ono fundament chrześcijaństwa. Łaska jest wyrazem niezasłużonej miłości Boga – Jego przychylności wobec nas wszystkich, mimo naszych niedoskonałości i grzechów. Innymi słowy, jest to darmowy dar, którym Bóg nas obdarza, choć nie zrobiliśmy nic, by na niego zasłużyć.

Umacniaj się w łasce Chrystusa Jezusa

W *II Tymoteusza 2:1 Paweł* zachęca swojego ucznia, *Tymoteusza*, by umacniał się w łasce, która jest w *Chrystusie Jezusie*. Wezwanie to nie jest skierowane wyłącznie do Tymoteusza, lecz do wszystkich chrześcijan. To bezpośrednie Boże polecenie, byśmy starali się zrozumieć łaskę, którą Bóg nam dał, i według niej żyli.

Werset ten uświadamia nam, że łaska nie jest czymś biernym. Nie polega jedynie na siedzeniu i oczekiwaniu, aż Bóg coś dla nas uczyni. Przeciwnie – musimy być gorliwi i aktywni, dążąc do poznania, zrozumienia i przyjęcia tej łaski. Musimy aktywnie zabiegać o to, by otrzymać wszystko, co Bóg dla nas przygotował.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak i wszyscy, którzy chcą żyć pobożnie w Chrystusie Jezusie, będą prześladowani.
>
> *— II Tymoteusza 3:12*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: Jezus, życie, prześladowanie

Interpretacja:
II Tymoteusza 3:12 ukazuje rzeczywistość, z jaką mierzy się chrześcijanin dążący do prowadzenia pobożnego życia *w Chrystusie Jezusie*: musi on stawiać czoła prześladowaniom. Apostoł *Paweł* napisał ten list do swojego ucznia *Tymoteusza*, aby umocnić go w wierze i ostrzec przed trudnościami, z jakimi przyjdzie mu się zmierzyć w jego posłudze.

Co to znaczy prowadzić pobożne życie?

Prowadzenie pobożnego życia w Chrystusie Jezusie oznacza, że jako chrześcijanie przestrzegamy Bożych przykazań i staramy się wprowadzać je w życie codzienne. Dążymy do życia w posłuszeństwie i bycia wiernymi świadkami naszej wiary. Oznacza to również utrzymywanie osobistej relacji z Bogiem, modlitwę oraz studiowanie Biblii, aby pogłębiać swoją wiedzę o Nim.

Dlaczego doświadczamy prześladowań?

Sam Jezus powiedział w Ewangelii *Jana 15:20*: *„Jeżeli Mnie prześladowali, to i was będą prześladować”*. Innymi słowy, powodem, dla którego cierpimy prześladowania, jest fakt, że jesteśmy naśladowcami *Chrystusa* i pragniemy żyć zgodnie z Jego wolą. Świat nie zawsze akceptuje czy rozumie nasze przekonania i decyzje wynikające z wiary; w rezultacie mogą pojawiać się konflikty i trudne sytuacje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, jak i ja was umiłowałem.
>
> *— Jana 15:12*

Książka: Nowy Testament / Jana
Tematy: Jezus, prawo, miłość

Interpretacja:
W *Jana 15:12 Jezus* ukazuje swoje najważniejsze przykazanie dla wszystkich swoich naśladowców: *wzajemną miłość*. Pan wzywa nas, byśmy kochali innych i troszczyli się o nich tak, jak On nas kocha. Jezus wskazuje nam nowy sposób rozumienia miłości bliźniego – sposób zakorzeniony w Jego własnej miłości do uczniów.

Znaczenie wzajemnej miłości w chrześcijaństwie

Wzajemna miłość stanowi fundament nauczania chrześcijańskiego. Jezus podkreślał, że jest to Boże przykazanie, którego nie wolno lekceważyć. Jeśli pragniemy naśladować Chrystusa, musimy kochać wszystkich naszych braci i siostry w wierze – bez wyjątku.

Miłość nie jest przelotnym uczuciem, lecz niezachwianą postawą, którą należy pielęgnować każdego dnia. Jezus wzywa nas do pełnego zaangażowania we wzajemną miłość, aby chrześcijanie mogli osiągnąć głęboką duchową wspólnotę.

Aby to osiągnąć, chrześcijanin musi pielęgnować w sercu postawę miłości – wyrażaną nie tylko słowami, ale także czynami. Biblia uczy nas, że wzajemna miłość jest doskonałą więzią łączącą wspólnoty kościelne i poszczególne osoby w ich życiu wiary.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ojcze, chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną tam, gdzie ja jestem, aby oglądali moją chwałę, którą mi dałeś, ponieważ umiłowałeś mnie przed założeniem świata.
>
> *— Jana 17:24*

Książka: Nowy Testament / Jana
Tematy: Jezus, Ojciec, Modlitwa

Interpretacja:
Ewangelia według św. Jana zawiera szereg mów i modlitw, które *Jezus* skierował do swoich uczniów przed aresztowaniem i ukrzyżowaniem. Siedemnasty rozdział tej Ewangelii znany jest jako Modlitwa Arcykapłańska Jezusa; zaniósł ją On w intencji swoich uczniów w noc poprzedzającą Jego śmierć. W rozdziale tym Jezus modli się zarówno za swoich uczniów, jak i za tych, którzy dzięki Jego przesłaniu uwierzą w Niego.

W *wersecie 24 Jezus* prosi *Ojca Niebieskiego*, aby ci, których Mu powierzono, mogli przebywać z Nim i oglądać Jego chwałę. Prośba ta odzwierciedla bliskość i miłość, jakich Jezus pragnie w relacji ze swoimi uczniami – ludźmi wybranymi przez Boga, by szli za Nim.

Istotna jest wzmianka o chwale, którą Bóg obdarzył Jezusa. Boża chwała odnosi się do Jego boskiego majestatu i obecności w świecie. Jezus prosi tu Ojca Niebieskiego, aby uczniowie mogli oglądać tę chwałę i dzięki temu głębiej Go poznać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jezus znowu powiedział do nich: Pokój wam. Jak Ojciec mnie posłał, tak i ja was posyłam.
>
> — *Jana 20:21*

Książka: Nowy Testament / Jana
Tematy: Jezus, Ewangelizacja, Ojciec, pokój

Interpretacja:
Werset Ewangelii według św. *Jana 20:21* jest jednym z najważniejszych w Piśmie Świętym, gdyż *Jezus* przekazuje w nim kluczowe przesłanie swoim uczniom – a także wszystkim wierzącym: *pokój*. Werset ten nawiązuje do misji, którą Ojciec powierzył Jezusowi, a którą On z kolei przekazał swoim naśladowcom.

Znaczenie pokoju w Biblii

Pokój stanowi fundamentalny element nauczania biblijnego, a co za tym idzie – chrześcijaństwa. Jest jednym z głównych darów, jakimi Bóg obdarza swoich wyznawców, oraz istotnym celem, do którego dążą wierzący. W tym kontekście pokój wiąże się z harmonią, spokojem ducha oraz dobrostanem emocjonalnym i duchowym.

Przesłanie i misja uczniów

W wersecie *Jana 20:21 Jezus* uświadamia uczniom wagę swojego nauczania i przykładu własnego życia, wyznaczając tym samym kluczową misję dla wierzących. Jako przedstawiciele Jezusa, wierzący mają za zadanie przekazywać Boże przesłanie i głosić Jego Słowo – co stanowi istotny aspekt wiary chrześcijańskiej.

Misja uczniów koncentruje się zatem na zasadach głoszonych przez Jezusa; wiąże się ona z postawą służby bliźnim, całkowitym oddaniem oraz niezachwianym zaangażowaniem w wartości zakorzenione w samym Piśmie Świętym.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś będzie jadł z tego chleba, będzie żył na wieki. A chleb, który ja dam, to moje ciało, które ja dam za życie świata.
>
> *— Jana 6:51*

Książka: Nowy Testament / Jana
Tematy: Jezus, ciało, chleb, niebo, świat

Interpretacja:
Ewangelia *Jana 6:51* ukazuje analogię między chlebem a życiem wiecznym. *Jezus* przedstawia siebie jako *„żywy chleb”*, który zstępuje z nieba i daje życie wieczne tym, którzy Go spożywają. Określając swoje ciało mianem żywego chleba, wskazuje, że Jego ofiara na krzyżu, złożona dla zbawienia ludzkości, jest źródłem życia wiecznego.

Ważną lekcją płynącą z tego wersetu jest to, że życie wieczne można *osiągnąć jedynie przez Jezusa*. Jeśli pragniemy życia wiecznego, musimy najpierw nawiązać zbawczą relację z *Jezusem Chrystusem i przyjąć Go jako naszego Pana i Zbawiciela*. Ponadto musimy pielęgnować tę więź poprzez czytanie Biblii i życie w nieustannej modlitwie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto je moje ciało i pije moją krew, mieszka we mnie, a ja w nim.
>
> *— Jana 6:56*

Książka: Nowy Testament / Jana
Tematy: Jezus, krew, ciało, bliskość

Interpretacja:
Ewangelia według *św. Jana* zawiera wiele fragmentów, które nabrały dla chrześcijan głębokiego znaczenia. Jednym z najważniejszych i zarazem najbardziej kontrowersyjnych wersetów jest *Jana 6:56*. Choć na pierwszy rzut oka może się on wydawać dziwny i niepokojący, kryje w sobie głęboką treść.

W tym wersecie *Jezus* posługuje się metaforą odnoszącą się *do Eucharystii*. Dla chrześcijan Eucharystia jest sakramentem przyjęcia Ciała i Krwi Chrystusa. Umożliwia nam ona trwanie w Chrystusie i utrzymywanie z Nim więzi. Spożywając Ciało i Krew Chrystusa, przyjmujemy w siebie Jego życie i stajemy się częścią Niego.

Autorzy ksiąg *Nowego Testamentu* posługiwali się różnymi obrazami i metaforami, by opisać tę bliską więź z Jezusem i wspólnotą chrześcijańską. W tym przypadku obraz spożywania Jego Ciała i picia Jego Krwi symbolizuje ścisłą jedność, jaką możemy dzielić z Chrystusem oraz z innymi chrześcijanami.

Istnieją jednak znaczne różnice zdań co do właściwego znaczenia tego wersetu i sposobu jego interpretacji. *Katolicy i prawosławni* wierzą, że podczas Eucharystii chleb i wino dosłownie stają się Ciałem i Krwią Chrystusa. Z kolei *protestanci* postrzegają Eucharystię – często nazywaną *Wieczerzą Pańską* – jako symbol obecności Chrystusa.

Niezależnie od indywidualnych przekonań, najważniejszym przesłaniem tego wersetu jest to, że bliska, pełna znaczenia więź z Chrystusem jest niezbędna, by być prawdziwym chrześcijaninem. Musimy przyjmować w sobie Jego życie i żyć w Nim, nadając sens naszej codzienności.

Jeśli pragniesz pogłębić swoją więź z Chrystusem, warto uczestniczyć w Eucharystii lub odpowiadającym jej sakramencie w ramach własnej tradycji religijnej. Dzięki Eucharystii możemy pamiętać o naszej więzi z Chrystusem i wspólnotą chrześcijańską, odnajdując w ten sposób sens i pokój w życiu.

Warto też pamiętać, że istotą tego wersetu *są jedność, miłość i wspólnota*. Niezależnie od tego, jak interpretujemy Eucharystię, możemy odnaleźć sens i duchowy cel w jej wspólnym celebrowaniu jako wspólnota zjednoczonych chrześcijan.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wy jednak, umiłowani, budując samych siebie na waszej najświętszej wierze, modląc się w Duchu Świętym; Zachowajcie samych siebie w miłości Boga, oczekując miłosierdzia naszego Pana Jezusa Chrystusa ku życiu wiecznemu.
>
> *— Judy 1:20-21*

Książka: Nowy Testament / Judy
Tematy: Jezus, Kościół, Życie wieczne, wiara, Duch Święty, miłość

Interpretacja:
Juda, brat Jakuba, napisał list, w którym zachęcał chrześcijan pierwszego wieku – zagrożonych przez fałszywych nauczycieli, którzy przeniknęli do Kościoła – do trwania w wierze. *Wersety 20 i 21* tego listu wzywają wierzących, by budowali swoje życie na wierze w *Jezusa Chrystusa* i na modlitwie w *Duchu Świętym*.

Wiara stanowi fundament naszej relacji z Bogiem. Bez niej nie sposób podobać się Bogu *(Hebrajczyków 11:6)*. Wiara nie jest jednak czymś, co możemy zbudować o własnych siłach; jest ona darem od Boga, który otrzymujemy dzięki wierze *(Efezjan 2:8–9)*. Gdy już otrzymamy wiarę, musimy na niej budować nasze życie.

Wiara to nie tylko przekonanie o istnieniu Boga; to ufność pokładana w Nim i w Jego Słowie. To wiara w to, że jest On wierny i dotrzyma swoich obietnic. To pewność tego,

czego się spodziewamy, i przekonanie o tym, czego nie widzimy *(Hebrajczyków 11:1)*. Gdy budujemy swoje życie na takiej wierze, nie zachwieją nami próby ani pokusy napotykane na naszej drodze.

Modlitwa jest kolejnym kluczowym elementem naszej relacji z Bogiem. Stanowi ona sposób komunikowania się z Nim, oddawania Mu czci, szukania Jego pomocy, składania dziękczynienia, wstawiania się za innymi i tak dalej. Modlitwa nie sprowadza się jednak jedynie do wypowiadania słów na głos czy trwania w milczeniu; jest ona aktem duchowym, który musi dokonywać się mocą Ducha Świętego.

Modlitwa w Duchu Świętym oznacza pozwolenie Mu, by kierował naszymi modlitwami. Oznacza przyzwolenie, by Duch wstawiał się za nami w westchnieniach, których nie można wyrazić słowami *(Rzymian 8:26–27)*. Oznacza trwanie w zgodzie z Bogiem i Jego wolą. Kiedy modlimy się w Duchu, nasze modlitwy stają się skuteczne i pełne mocy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Który nas wyrwał z mocy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna; W którym mamy odkupienie przez jego krew, przebaczenie grzechów.
>
> *— Kolosan 1:13-14*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Jezus, krew, diabel, Ojciec, Zbawienie, Zbawiciel

Interpretacja:
Fragment *Kolosan 1:13-14* ukazuje niezwykle ważną prawdę: mówi o najwyższej mocy, która wybawiła nas z ciemności, by wprowadzić do Królestwa umiłowanego Syna Bożego.

Co jednak dokładnie to oznacza?

Wybawienie spod władzy ciemności

Po pierwsze, mówiąc o „władzy ciemności”, mamy na myśli wpływ zła na nasze życie. Może się on przejawiać na różne sposoby – na przykład poprzez uzależnienia, depresję, lęk czy jakikolwiek inny szkodliwy nawyk lub negatywną emocję oddalającą nas od Boga. Dlatego, aby doznać uwolnienia, potrzebujemy pomocy Tego, który dysponuje mocą przewyższającą naszą własną.

Po drugie, wyrażenie *„królestwa Swego umiłowanego Syna”* oznacza, że zostaliśmy wprowadzeni do Królestwa, w którym panują dobroć i sprawiedliwość Syna Bożego. Przyjmując Bożą pomoc, znajdujemy bezpieczne miejsce, w którym możemy rozkwitać i pozytywnie się rozwijać.

Odkupienie przez krew Jezusa

Wersety te wyraźnie wskazują, że odkupienie dokonuje się przez *krew Jezusa*. Słowo *„odkupienie”* oznacza wybawienie lub zbawienie. W kontekście historycznym, w jakim powstały te słowa, termin ten wiązał się z uwolnieniem niewolnika. Dzięki swojej ofierze na krzyżu Jezus wyzwolił nas z grzechu i niewoli szatana *(Efezjan 1:7)*. Odkupienie nie przyszło łatwo; zostało okupione wielką ceną – życiem Jezusa. Jednak dzięki Jego śmierci i zmartwychwstaniu mamy możliwość dostąpienia zbawienia.

Przebaczenie grzechów

Kolosan 1:13-14 mówi również o przebaczeniu grzechów – kolejnym niezwykle ważnym temacie w Biblii. Grzech to każde działanie sprzeczne z Bożymi przykazaniami, a wszyscy jesteśmy grzesznikami *(Rzymian 3:23)*.

Jednak dzięki *krwi Chrystusa* możemy otrzymać przebaczenie naszych grzechów. Przebaczenie to nie opiera się na naszych własnych uczynkach, lecz na Bożej łasce i miłosierdziu *(Efezjan 2:8–9)*. Gdy przyjmujemy *Jezusa jako naszego osobistego Zbawiciela* , Jego zasługi i ofiara na krzyżu oczyszczają nas z grzechów, a my zostajemy

usprawiedliwieni przed Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On też jest głową ciała – kościoła; on jest początkiem i pierworodnym z umarłych, aby we wszystkim był pierwszy.
>
> *— Kolosan 1:18*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Jezus, Kościół, Zmartwychwstanie

Interpretacja:
Kolosan 1:18 ukazuje *Jezusa* jako głowę Kościoła, co oznacza, że *Chrystus* jest przywódcą i przewodnikiem swojego Kościoła. Werset ten przypomina nam również, że Jezus jest Początkiem – Pierworodnym spośród umarłych – i dlatego ma pierwszeństwo we wszystkim.

Jezus jako głowa Kościoła

Obraz Jezusa jako głowy Kościoła przypomina nam, że Chrystus jest przywódcą swojego Kościoła. To On prowadzi, kieruje i chroni swój lud. *Kościół jest Ciałem Chrystusa*, a jako członkowie tego Ciała jesteśmy powołani do tego, by w codziennym życiu naśladować nauczanie i przykład Jezusa.

Jezus jest określany mianem głowy Kościoła również w innych miejscach Nowego Testamentu. *Efezjan 5:23* stwierdza: *„Bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus głową kościoła, jest on też Zbawicielem ciała”*. Jezus jest głową Kościoła, ponieważ to On zbawił swój lud. Jako nasz przywódca prowadzi nas i chroni na drodze do życia wiecznego.

Jezus jako Początek i Pierworodny spośród umarłych

Werset ten głosi również, że Jezus jest Początkiem i Pierworodnym spośród umarłych. Oznacza to, że Jezus był pierwszą osobą, która powstała z martwych. Jego zmartwychwstanie jest kluczowym wydarzeniem w wierze chrześcijańskiej, gdyż dowodzi, że dzięki Niemu mamy nadzieję na życie wieczne.

Co więcej, zmartwychwstanie Jezusa stanowi zwycięstwo nad grzechem i śmiercią. *I Koryntian 15:22* mówi: *„Jak bowiem w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni”*. Jako Pierworodny spośród umarłych, Jezus daje nam możliwość odnalezienia w Nim nowego życia – życia wolnego od niewoli grzechu i śmierci.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Którym Bóg zechciał oznajmić, jakie jest wśród pogan bogactwo chwały tej tajemnicy, którą jest Chrystus w was, nadzieja chwały.
>
> *— Kolosan 1:27*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Jezus, Ewangelizacja, nadzieja

Interpretacja:
List do Kolosan został napisany przez apostoła *Pawła* podczas jego pobytu w więzieniu. Adresatem listu był zbór w Kolosach – mieście położonym w rzymskiej prowincji Azja. W pierwszym rozdziale Paweł rozpoczyna od dziękczynienia i modlitwy za Kolosan, a następnie przypomina im o wystarczalności *Chrystusa* i Jego dziele odkupienia. *Werset 27* mówi o tajemnicy objawionej poganom.

Objawiona tajemnica

Tajemnica wspomniana w wersecie 27 to Boży plan, który przez wieki pozostawał ukryty, lecz teraz został objawiony *w osobie Chrystusa*. Plan ten obejmuje zbawienie nie tylko dla Żydów, ale także dla pogan – tych, którzy nie należeli do ludu Bożego. Paweł oznajmia, że Bóg pragnął objawić tę tajemnicę poganom.

Apostoł podkreśla, że tą tajemnicą jest teraz Chrystus pośród pogan – nadzieja chwały. Chrystus zamieszkuje w tych, którzy w Niego wierzą, niezależnie od ich pochodzenia etnicznego czy statusu społecznego. Chwała, której oczekują poganie, nie jest jedynie przyszłą nagrodą, lecz także obecnością Chrystusa w ich życiu tu i teraz.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech więc nikt was nie osądza z powodu jedzenia lub picia, co do święta, nowiu księżyca lub szabatów. Są to cienie rzeczy przyszłych, ciało zaś jest Chrystusa.
>
> *— Kolosan 2:16-17*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Jezus, jedzenie, sadzic, sabat

Interpretacja:
Fragment *Kolosan 2:16-17* mówi o wolności, jaką chrześcijanie cieszą się w kwestii jedzenia, picia i świąt. List do Kolosan, napisany przez świętego *Pawła*, miał na celu ujednolicenie przekonań chrześcijańskich i rozwianie błędnych wyobrażeń wśród nowo nawróconych wiernych. W tamtym czasie pewne osoby pochodzenia żydowskiego wywierały wpływ na zbór w Kolosach, narzucając nawróconym poganom żydowskie tradycje i zwyczaje. Nauki te prowadziły do zamętu i legalizmu wewnątrz wspólnoty wierzących.

Wolność w Chrystusie

W tych wersetach apostoł Paweł zachęca chrześcijan, by nie przejmowali się krytyką ze strony osób uważających się za *„nadmiernie duchowe”*. Przypomina im, że *Chrystus* obdarzył ich wolnością w podejmowaniu decyzji dotyczących tradycji i norm kulturowych. Wiara nie polega na odprawianiu rytuałów i ceremonii, lecz na osobistej relacji z Bogiem.

Fakt, że niektórzy chrześcijanie uznają pewne dni za święte i powstrzymują się od spożywania określonych pokarmów, nie oznacza, iż wszyscy wierzący muszą postępować tak samo. Każdy człowiek ma własne sumienie, kierowane przez *Ducha Świętego*, i musi podejmować mądre oraz odpowiedzialne decyzje dotyczące jedzenia i obchodzenia świąt.

Cień tego, co ma nadejść

Biblia jest źródłem mądrości i nauki dla milionów ludzi na całym świecie. Każdy werset ma znaczenie i może wpłynąć na nasze codzienne życie, jeśli zostanie właściwie zastosowany. Zanim przejdziemy do dalszej analizy tych wersetów, warto zrozumieć znaczenie słowa *„cień”*. W tym kontekście cień odnosi się do czegoś, co jest rzucane jako obraz, ale nie stanowi samej rzeczywistości. Cień jest jedynie bladym odbiciem tego, co ma dopiero nadejść.

Co oznacza „ciało Chrystusa”?

Końcowa część tego fragmentu odnosi się do *ciała Chrystusa*, czyli Kościoła. Innymi słowy – choć nauki i praktyki religijne mogą być istotne, prawdziwa istota wiary chrześcijańskiej tkwi we wspólnocie wierzących i ich relacji z *Jezusem Chrystusem*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Aby ich serca były pocieszone, będąc zespolone w miłości, a to ku wszelkiemu bogactwu zupełnej pewności zrozumienia, ku poznaniu tajemnicy Boga, Ojca i Chrystusa.
>
> *— Kolosan 2:2*

Książka: Nowy Testament / Kolosan

Tematy: Jezus, zachęta, miłość, zrozumienie, mądrość

Interpretacja:

Apostoł *Paweł* pragnie pokrzepić serca wierzących. Oznacza to, że chce, aby znajdowali oni pokój i ukojenie, nawet w trudnych chwilach. Życie bywa pełne wyzwań, a my – jako chrześcijanie – możemy czuć się przytłoczeni lub zniechęceni. Jednak dzięki Bożemu pocieszeniu możemy odnaleźć pokój niezbędny do dalszego trwania i działania.

Ponadto apostoł Paweł pragnie, aby wierzący byli zjednoczeni w miłości. Miłość jest kluczowym elementem chrześcijańskiego życia i fundamentem, na którym opiera się nasza wiara. Jesteśmy powołani do miłowania Boga i bliźnich. Jedność w miłości jest niezwykle ważna, gdyż pozwala nam wspólnie służyć i wypełniać Boży zamysł dla naszego życia.

Ostatecznym celem apostoła Pawła jest to, by wierzący osiągnęli pełne bogactwo zrozumienia i poznali tajemnicę *Boga Ojca oraz Chrystusa*. Poznanie Boga jest kluczowe; pozwala nam ono zrozumieć, kim On jest, jak działa w naszym życiu i jak najlepiej za Nim podążać. Im lepiej poznajemy Boga, tym bardziej możemy wzrastać w wierze i przemieniać się pod wpływem Jego miłości oraz woli.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdyż w nim mieszka cieleśnie cała pełnia Bóstwa. I jesteście dopełnieni w nim, który jest głową wszelkiej zwierzchności i władzy.
>
> *— Kolosan 2:9-10*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Jezus, wyposażenie, siła

Interpretacja:
List do Kolosan został napisany przez apostoła *Pawła* podczas jego uwięzienia w Rzymie. Kościół w Kolosach znajdował się pod wpływem różnych błędnych filozofii i nauk, co prowadziło do zamętu i podziałów wewnątrz wspólnoty chrześcijańskiej. Paweł napisał ten list, aby potwierdzić zwierzchnictwo *Chrystusa jako Boga* oraz sprostować fałszywe poglądy, które przeniknęły do Kościoła.

Bóstwo Chrystusa

Aby zrozumieć znaczenie fragmentu *Kolosan 2:9-10*, należy pamiętać, że Biblia od samego początku ukazuje Chrystusa jako Boga. W *Jana 1:1* Ewangelista stwierdza: *„Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo”*. Ponadto w *Jana 10:30 Jezus* powiedział: *„Ja i Ojciec jedno jesteśmy”*. Fragmenty te wyraźnie dowodzą, że Chrystus jest częścią *Boskiej Trójcy* i jest samym Bogiem.

Gdy Paweł stwierdza, że w Chrystusie *„Gdyż w nim mieszka cieleśnie cała pełnia Bóstwa”*, ma na myśli, że Chrystus jest doskonałym Bogiem w ludzkim ciele i że wszystko, czym jest Bóg, znajduje się w Nim. Obejmuje to Jego miłość, miłosierdzie, mądrość, moc i sprawiedliwość. Chrystus jest widzialnym obrazem Boga na ziemi i to przez Niego możemy poznać *Ojca* oraz doświadczyć Jego miłości i łaski.

Pełnia w Chrystusie

W *Kolosan 2:9-10* Paweł ukazuje fundamentalną prawdę chrześcijaństwa: *wierzący posiadają pełnię w Chrystusie*. Stwierdzenie to ma ogromne znaczenie, ponieważ wielu

ludziom w tamtym czasie wpajano, by szukali doskonałości i pełni w innych rzeczach, takich jak ścisłe przestrzeganie Prawa, filozofia czy kult aniołów. Paweł jednak utrzymuje, że pełnia znajduje się jedynie w Chrystusie, który jest Głową wszelkiej Zwierzchności i Władzy.

Znaczenie pełni w Chrystusie

Dlaczego jednak tak ważne jest zrozumienie tej pełni w Chrystusie i życie nią? Po pierwsze dlatego, że uwalnia nas ona od niewoli szukania akceptacji i satysfakcji w rzeczach, które nie są w stanie ich zapewnić. Wielu ludzi wpada w pułapkę poszukiwania spełnienia w sukcesie, bogactwie, relacjach, a nawet w religii czy duchowości. Tymczasem żadna z tych rzeczy nie jest w stanie wypełnić pustki, którą wypełnić może tylko Chrystus.

Po drugie, zrozumienie pełni w Chrystusie pomaga nam prowadzić życie skoncentrowane na Nim i na Jego woli. Gdy szukamy swojej tożsamości i spełnienia w Chrystusie, przestajemy skupiać się na sobie i własnych, egoistycznych potrzebach. Zamiast tego staramy się żyć w posłuszeństwie wobec tego, do czego Bóg nas powołał i kim mamy być.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A pokój Boży niech rządzi w waszych sercach, do którego też jesteście powołani w jednym ciele. Bądźcie też wdzięczni.
>
> *— Kolosan 3:15*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Jezus, ciało, Kościół, wdzięczność, pokój

Interpretacja:

W *Kolosan 3:15* znajdujemy wezwanie, by pozwolić pokojowi Bożemu panować w naszych sercach. Co to jednak oznacza? Przede wszystkim należy podkreślić, że pokoju Bożego możemy doświadczyć jedynie dzięki społeczności z Nim. Jest to pokój, który przewyższa wszelkie ludzkie zrozumienie i chroni nas przed lękami oraz niepokojami, z jakimi mierzymy się w życiu.

Znaczenie społeczności z Bogiem

Prawdziwy pokój duchowy można znaleźć tylko w Bogu. Aby doświadczyć Bożego pokoju w naszych sercach, musimy trwać w nieustannej społeczności z Nim poprzez modlitwę i czytanie Pisma Świętego. Tylko w Nim znajdujemy niewyczerpane źródło miłości, łaski i miłosierdzia.

Znaczenie życzliwości

Kolejną lekcją płynącą w *Kolosan 3:15* jest znaczenie nieustannego okazywania życzliwości. Życzliwość pozwala nam spojrzeć na życie z innej perspektywy i pomaga skupić się na błogosławieństwach, którymi obdarzył nas Bóg. Gdy jesteśmy życzliwi, pokój Boży może panować w naszych sercach, ponieważ wiemy, że Bóg sprawuje kontrolę nad wszystkim.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Jezus, spojrzawszy na nich, powiedział: U ludzi to niemożliwe, ale nie u Boga. U Boga bowiem wszystko jest możliwe.
>
> *— Marka 10:27*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: Jezus, cuda, Zbawienie

Interpretacja:
Biblia ukazuje nam, jak ważne jest nieustanne szukanie Boga i pokładanie w Nim całkowitej ufności. Znajduje to odzwierciedlenie w Ewangelii *Marka 10:27*, która uczy nas, że dla Boga wszystko jest możliwe, nawet jeśli dla ludzi wydaje się to niemożliwe.

Co to oznacza, że dla Boga wszystko jest możliwe?

Werset ten pokazuje, że każdą przeszkodę czy trudność napotkaną na naszej drodze można pokonać dzięki Bożej mocy. Bóg sprawuje absolutną władzę nad naszym życiem; gdy polegamy na Nim i powierzamy Mu nasze ciężary, On prowadzi nas właściwą ścieżką.

Jak możemy odnieść ten werset do naszego życia?

Jeśli przyjrzymy się własnemu życiu, z pewnością znajdziemy sytuacje, w których czuliśmy się bezsilni, nie wiedzieliśmy, co robić, lub czuliśmy się jak w potrzasku, bez wyjścia. W takich chwilach warto pamiętać, że dla Boga wszystko jest możliwe, i wierzyć, że pomoże On nam znaleźć rozwiązanie. Co więcej, werset ten wzywa nas do budowania bliższej relacji z Bogiem, zachęcając do powierzania Mu wszelkich trosk i do wiary, że może On dokonać w naszym życiu istotnych zmian. Bóg daje nam siłę do pokonywania trudności, gdy w Niego wierzymy i Mu ufamy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i aby dać swe życie na okup za wielu.
>
> *— Marka 10:45*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Jezus, pokora, ofiara, Zbawienie, służba

Interpretacja:
W Ewangelii *Marka 10:45 Jezus* ogłasza główny cel swego przyjścia na świat: służbę oraz oddanie życia jako okupu za wszystkich. W tym wersecie Jezus zwraca się do swoich uczniów, ucząc ich, że władza i wpływy nie powinny być źródłem pychy czy arogancji, lecz raczej narzędziami służby na rzecz innych. Jezus ukazuje swoim naśladowcom, że prawdziwe przywództwo wyraża się w służbie i poświęceniu dla dobra innych.

Poświęcenie i służba

Kluczowym przesłaniem tego wersetu jest moc służby i poświęcenia. Przez cały okres swojej ziemskiej posługi *Jezus* nie tylko nauczał o miłości i miłosierdziu, ale także konsekwentnie dawał im wyraz w swoich czynach. Uzdrawiał chorych, karmił głodnych i przywracał nadzieję zrozpaczonym. Nawet w obliczu własnej śmierci Jezus pokazał, że służba innym i miłość do nich są dla Niego ważniejsze niż własne życie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Abba, Ojcze, dla ciebie wszystko jest możliwe, zabierz ode mnie ten kielich. Jednak niech się stanie nie to, co ja chcę, ale to, co ty.
> *— Marka 14:36*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Jezus, Wszechmocny, Wielkanoc, Ojciec, posłuszeństwo, ofiara

Interpretacja:
Ewangelia *Marka 14:36* przedstawia modlitwę *Jezusa* w Getsemani, tuż przed Jego aresztowaniem i późniejszym ukrzyżowaniem. W tej chwili Jezus odczuwa udrękę i jest przytłoczony tym, co ma nastąpić; modli się do Boga całym sercem, prosząc, by wypełniła

się Jego wola.

Kim jest „Abba, Ojcze”?

W tym wersecie Jezus zwraca się do Boga słowami *„Abba, Ojcze”*, co w języku aramejskim oznacza *„Tatusiu, Ojcze”*. Zwrot ten wyraża osobistą więź z Bogiem i odzwierciedla głęboką miłość *Jezusa oraz Jego emocjonalną relację z Ojcem*.

Co oznaczają słowa „dla Ciebie wszystko jest możliwe”?

W tym wersecie Jezus uznaje wszechmoc Boga i Jego zdolność do czynienia wszystkiego, co zechce. Jednocześnie jednak przyjmuje wolę Bożą i poddaje się jej. Stanowi to przykład tego, jak powinniśmy zawsze ufać Bogu, nawet w obliczu trudnych sytuacji.

„Zabierz ode Mnie ten kielich”

„Kielich”, o którym mowa w tym wersecie, odnosi się do gorzkiego doświadczenia, jakie czekało Jezusa: aresztowania, procesu i ukrzyżowania. Jezus nie pragnął tego doświadczyć, a jednak wiedział, że jest to konieczne dla wypełnienia *Bożego planu zbawienia*. Ukazuje to, że czasem musimy mierzyć się z bolesnymi sytuacjami w ramach szerszego planu, którego nie zawsze w pełni rozumiemy.

„Jednak niech się stanie nie to, co Ja chcę, ale to, co Ty”

W tym wersecie Jezus okazuje pokorę i poddanie woli Bożej. Wiedział, że Bóg ma plan znacznie większy i ważniejszy niż Jego własne pragnienia czy potrzeby. Jest to dla nas wezwanie, byśmy uczyli się poddawać woli Bożej i jej ufać, nawet wtedy, gdy nie rozumiemy, dlaczego musimy przechodzić przez określone sytuacje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I powiedział do nich: Idźcie na cały świat i głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu.
>
> — *Marka 16:15*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: Jezus, Ewangelizacja, posłuszeństwo, świat

Interpretacja:

Ewangelia według św. *Marka 16:15* potwierdza, że każdy wierzący *w Chrystusa* jest zobowiązany do głoszenia Ewangelii innym ludziom na całym świecie. Misja szerzenia przesłania miłości i zbawienia musi zostać w pełni zrealizowana; nie ma już żadnych usprawiedliwień dla lekceważenia tego kluczowego zadania.

Werset ten znajduje się w końcowych rozdziałach Ewangelii według św. Marka, w części znanej jako *„Wielkie Posłannictwo”*. *Jezus* zwraca się tam do swoich uczniów po zmartwychwstaniu i powierza im zadanie niesienia Dobrej Nowiny całemu światu. Posłannictwo to zostało skierowane nie tylko do ówczesnych uczniów, lecz do wszystkich chrześcijan na całym świecie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A gdy Pan przestał do nich mówić, został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga.
>
> — *Marka 16:19*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: Jezus, Wniebowstąpienie, niebo

Interpretacja:
Markus 16:19 opisuje Wniebowstąpienie *Jezusa Chrystusa*, które nastąpiło po Jego rozmowie z uczniami. Wydarzenie to ma ogromne znaczenie w chrześcijaństwie, gdyż stanowi zwieńczenie zbawczego dzieła *Jezusa* na ziemi.

Dlaczego Wniebowstąpienie Jezusa jest ważne?

Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa jest istotne z kilku powodów. Po pierwsze, stanowi ono świadectwo Jego mocy i boskości, jako że nikt poza Bogiem nie może wstąpić do nieba. Po drugie, Wniebowstąpienie Jezusa potwierdza zakończenie Jego ziemskiej posługi i powrót do *Ojca Niebieskiego*. Po trzecie, Wniebowstąpienie Jezusa otwiera drogę Jego wyznawcom, którzy również pewnego dnia będą mogli wstąpić do nieba.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz on powiedział do nich: Nie bójcie się. Szukacie Jezusa z Nazaretu, który był ukrzyżowany. Powstał, nie ma go tu. Oto miejsce, gdzie go złożono.
>
> *— Marka 16:6*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Jezus, Ukrzyżowanie, Wielkanoc, Zmartwychwstanie

Interpretacja:
Biblijny werset *Marka 16:6* opisuje jeden z najważniejszych momentów w życiu *Jezusa*: *Jego zmartwychwstanie*. Wydarzenie to stanowi fundament nauczania chrześcijańskiego, gdyż uosabia zwycięstwo nad grzechem i śmiercią. Na przestrzeni wieków wielu ludzi zgłębiało te wydarzenia i rozważało ich znaczenie, aby lepiej zrozumieć przesłanie

pozostawione nam przez Jezusa oraz dowiedzieć się, jak możemy je odnieść do własnego życia.

Jezus zmartwychwstał

Według Ewangelii według św. Marka Jezus został ukrzyżowany, a Jego ciało złożono w grobie. Trzy dni później grupa kobiet towarzyszących Jezusowi udała się do grobu, zamierzając namaścić Jego ciało wonnościami. Po przybyciu na miejsce odkryły, że kamień zamykający wejście został odsunięty, a ciała Jezusa nie było w środku. Wówczas ukazał się im anioł i polecił, by się nie lękały, gdyż Jezus zmartwychwstał i nie ma Go już w grobie.

Zmartwychwstanie: fakt historyczny

Dla wielu osób opis zmartwychwstania Jezusa jest trudny do przyjęcia lub zrozumienia. Tymczasem zmartwychwstanie jest wydarzeniem historycznym, potwierdzonym przez liczne relacje naocznych świadków z tamtej epoki. W tamtych czasach świadectwo kobiet nie cieszyło się wielkim uznaniem; uważano za nie do pomyślenia, by to one mogły być pierwszymi świadkami zmartwychwstania *Mesjasza*.

Mimo to dowody historyczne – będące niepodważalnymi – są zbyt istotne, by je ignorować. Należą do nich liczne spotkania Jezusa z uczniami, oglądanie Jego ran przez apostołów, opisane w różnych Ewangeliach Wniebowstąpienie oraz liczne kazania głoszące prawdę o zmartwychwstaniu.

Przesłanie nadziei

Zmartwychwstanie Jezusa niesie ze sobą przesłanie nadziei, gdyż ukazuje, że śmierć nie jest końcem istnienia. Często lękamy się śmierci i nie wiemy, co kryje się po jej drugiej stronie. Jednak zmartwychwstanie Jezusa daje nam pewność, że życie po śmierci istnieje. Nie musimy bać się śmierci, ponieważ umierając, przechodzimy do życia wiecznego.

Znaczenie zmartwychwstania

Zmartwychwstanie Jezusa to wydarzenie, które wyznacza początek nowej ery w historii ludzkości. Od tego momentu możemy utrzymywać bliską, osobistą relację z Bogiem – co wcześniej było niemożliwe z powodu bariery, jaką stanowił grzech. Jezus wskazał nam drogę do zbawienia, a dzięki Jego ofierze na krzyżu i zmartwychwstaniu możemy dostąpić życia wiecznego.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale oni, ujrzawszy go chodzącego po morzu, myśleli, że to zjawa, i krzyknęli. Wszyscy bowiem go widzieli i przestraszyli się. Ale on zaraz przemówił do nich tymi słowami: Ufajcie, to ja jestem! Nie bójcie się!
>
> *— Marka 6:49-50*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Jezus, odwaga, strach, cuda

Interpretacja:
Fragment ten znajduje się w Ewangelii według św. *Marka 6:49–50* i opisuje, jak *Jezus* kroczy po wodzie, zbliżając się do swoich uczniów, którzy podczas burzy znaleźli się na środku jeziora. Widząc Go idącego po wodzie, uczniowie wpadają w przerażenie, biorąc Go za zjawę; wówczas Jezus kieruje do nich słowa otuchy: *„Ufajcie, to ja jestem! Nie bójcie się!”*.

Historia ta ukazuje głębię nauczania Jezusa, które często wprawiało Jego naśladowców w zdumienie. Na pierwszy rzut oka chodzenie po wodzie wydaje się cudownym, lecz drugorzędnym wydarzeniem. Jednakże, zgłębiając symbolikę tego zdarzenia, możemy

odnaleźć praktyczne wskazówki dla naszego codziennego życia.

Znaczenie kontekstu

Warto zwrócić uwagę na kontekst tego fragmentu, gdyż niesie on nie tylko przesłanie dodające otuchy, ale także zapewnia o bezpieczeństwie i opiece pośród niepewności oraz lęku. Uczniowie, zaskoczeni burzą, sądzili, że są sami i nikt nie może im pomóc. Tymczasem Jezus przyszedł do nich, krocząc po wodach, które stanowiły dla nich zagrożenie, i w ten sposób ukazał swą moc oraz miłość, jaką ich darzył.

Refleksja nad tekstem

Fragment ten stanowi dla nas ważną lekcję. W chwilach kryzysu, gdy mierzymy się z lękiem lub niepewnością, naturalne jest poczucie bezbronności i bezradności. Jednak Jezus – tak jak był przy uczniach – zawsze jest blisko, nawet gdy Go nie dostrzegamy. Mówi do nas: *„Ufajcie, to ja jestem! Nie bójcie się!”* – co oznacza, że nie musimy się niczego obawiać, gdy jesteśmy z Nim.

Człowiek, który całkowicie ufa Bogu, nie lęka się niczego, wiedząc, że On jest zawsze obecny i gotowy nieść pomoc w każdej chwili, nawet w najtrudniejszych sytuacjach. Gdy drżymy w obliczu przeciwności losu, okazujemy brak wiary w moc, która nas podtrzymuje – moc Bożej miłości i miłosierdzia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Potem przywołał do siebie lud wraz ze swoimi uczniami i powiedział do nich: Ktokolwiek chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie swój krzyż i idzie za mną.
>
> *— Marka 8:34*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Jezus, Ukrzyżowanie, podazac, Zbawienie, egoizm

Interpretacja:
Ewangelia Marka została napisana z myślą o wierzących pochodzenia pogańskiego, z których większość nie znała religii żydowskiej. Marek pragnął w swojej Ewangelii ukazać *Jezusa jako Syna Bożego* oraz podkreślić konieczność pójścia za Nim i utrzymywania z Nim osobistej więzi. W ósmym rozdziale Jezus przebywa w Galilei wraz ze swoimi uczniami; dokonuje tam kilku cudów, a następnie naucza o kosztach naśladowania Go.

Cena uczniostwa

W wersecie 34. *Jezus* gromadzi tłum oraz swoich uczniów i mówi im, że jeśli chcą za Nim pójść, muszą wyprzeć się samych siebie, wziąć swój krzyż i Go naśladować. Jest to fundamentalna nauka chrześcijaństwa, oznaczająca wyrzeczenie się własnej woli oraz podjęcie decyzji o podążaniu za Jezusem w każdym aspekcie życia. Dla wielu chrześcijan werset ten może być trudny do przyjęcia, gdyż wiąże się z wyrzeczeniem się siebie i świadomym wyborem naśladowania Jezusa. Oznacza to konieczność odłożenia na bok własnych pragnień i ambicji, aby móc wypełniać wolę Bożą.

Wyrzeczenie się siebie

Zwrot „wyprzeć się samego siebie” stanowi wezwanie do porzucenia egoizmu i skupienia się na służbie Bogu oraz bliźnim. Zamiast dążyć do osobistej wygody i realizacji własnych ambicji, musimy być gotowi zrezygnować z zaspokajania własnych potrzeb dla dobra innych. Taka postawa służby odzwierciedla miłość *Chrystusa* do nas i pozwala nam prowadzić pełne, wartościowe życie.

Wzięcie swojego krzyża

„Wzięcie swojego krzyża” oznacza ofiarę i cierpienie, jakie wiążą się z naśladowaniem Jezusa. Krzyż był narzędziem tortur i śmierci; zatem wzięcie krzyża oznacza gotowość na przyjęcie cierpienia i prześladowań z powodu wiary. Postępując w ten sposób, idziemy śladami Chrystusa i możemy mieć pewność, że On jest z nami zawsze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A usiadłszy, zawołał dwunastu i powiedział im: Jeśli ktoś chce być pierwszy, niech będzie ostatnim ze wszystkich i sługą wszystkich.
>
> *— Marka 9:35*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: Jezus, pokora, służba, zrozumienie

Interpretacja:

Fragment *Marka 9:35* ukazuje naukę skupioną na pokorze i znaczeniu służby bliźnim. *Jezus* zasiada wraz z uczniami i mówi im, że pragnienie bycia pierwszym lub najlepszym może prowadzić do próżności i pychy – cech szkodliwych dla wiary człowieka i jego relacji z Bogiem. Zamiast tego Jezus wzywa ich, by stawali się sługami wszystkich, odkładając na bok własny egoizm i troszcząc się o dobro innych.

Pokora w Biblii

Pokora jest w Biblii motywem powracającym i uznawana jest za istotną cnotę chrześcijańską. Sam Jezus jest postrzegany jako doskonały wzór pokory; służył innym, rezygnując z własnej czci i prestiżu. W *Filipian 2:3–4* czytamy: *„Nie czyńcie nic z kłótliwości ani z próżnej chwały, lecz w pokorze uważajcie jedni drugich za wyższych od siebie. Niech każdy dba nie tylko o to, co jego, ale i o to, co innych”*. Fragment ten przypomina nam, że pokora wiąże się z przedkładaniem dobra innych nad własne interesy.

Znaczenie służby

Jezus naucza, że służba bliźnim jest kluczowym sposobem okazywania pokory. W *Jana 13:14–15 Jezus* obmywa nogi swoim uczniom i mówi do nich: *„Jeśli więc ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi i wy powinniście sobie nawzajem myć nogi. Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy czynili tak, jak ja wam uczyniłem”*. Ten akt służby stanowi wymowny przykład pokory Jezusa, który dobrowolnie podjął się służby, by ukazać uczniom jej znaczenie oraz wartość pokory. Jako naśladowcy *Chrystusa*, my również jesteśmy powołani do służby innym oraz do rezygnacji z własnej wygody i pychy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I ktokolwiek powie słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie mu przebaczone, ale kto mówi przeciwko Duchowi Świętemu, nie będzie mu przebaczone ani w tym świecie, ani w przyszłym.
>
> *— Mateusza 12:32*

Książka: Nowy Testament / Mateusza
Tematy: Jezus, Życie wieczne, Przebaczenie, Duch Święty

Interpretacja:
Mateusza 12:32 należy do najczęściej cytowanych i analizowanych ustępów Pisma Świętego. Ukazuje on znaczenie *Ducha Świętego* i ostrzega przed konsekwencjami wypowiadania się przeciwko Niemu.

Zrozumienie kontekstu tego wersetu

Zanim przejdziemy do szczegółowej analizy tego wersetu, warto zrozumieć kontekst, w jakim się on pojawia. W początkowych wersetach tego rozdziału *Jezus* konfrontuje się z faryzeuszami, którzy zarzucają Mu uzdrawianie w szabat.

W swojej odpowiedzi Jezus wyjaśnia, że szabat został ustanowiony dla dobra człowieka, a nie po to, by przysparzać mu cierpienia. Następnie, w wersecie 31., Jezus ostrzega faryzeuszów, że każdy grzech czy bluźnierstwo przeciwko Synowi Człowieczemu zostaną wybaczone, jednak wypowiadanie się przeciwko Duchowi Świętemu nie znajdzie przebaczenia.

Znaczenie Ducha Świętego

Dlaczego Duch Święty jest tak ważny? *Duch Święty to trzecia Osoba Trójcy Świętej*, która wraz z *Ojcem i Synem* stanowi istotę *Boga*. Duch Święty poucza wierzących, pomaga im, pociesza ich i uświęca. Dzięki działaniu Ducha Świętego wierzący doznają przemiany i otrzymują moc do prowadzenia pełnego życia w posłuszeństwie Bogu.

Grzech niewybaczalny

Czym zatem jest niewybaczalny grzech przeciwko Duchowi Świętemu? W istocie oznacza on uporczywe i świadome odrzucenie działania Ducha Świętego. To nieustępliwa odmowa przyjęcia Jego wpływu na nasze życie. W konsekwencji odnosi się on nie do konkretnego czynu grzesznego, lecz do zatwardziałości serca, które świadomie odwraca się od Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale ty, Betlejem Efrata, choć jesteś najmniejsze wśród tysięcy w Judzie, z ciebie jednak wyjdzie mi ten, który będzie władcą w Izraelu, a jego wyjścia są od dawna, od dni wiecznych.
>
> *— Micheasza 5:2*

Książka: Stary Testament / Micheasza

Tematy: Jezus, Boże Narodzenie, proroctwo

Interpretacja:
Betlejem było niewielkim miastem położonym około 10 km na południe od Jerozolimy. Efrata stanowiła obszar wiejski w pobliżu Betlejem. Określenie *„Betlejem Efrata”* wskazuje na konkretne miejsce, w którym miał narodzić się *Odkupiciel*.

Warto zauważyć, że *Micheasz* nie wskazuje żadnego wielkiego miasta, takiego jak Jerozolima, jako miejsca narodzin Mesjasza. Zamiast tego wymienia skromną i położoną na uboczu miejscowość. Odzwierciedla to główne przesłanie jego proroctwa: Bóg objawia się poprzez to, co małe, słabe i bezbronne.

Micheasza 5:2 został przywołany przez Mędrców, którzy szukali Dzieciątka *Jezus* w Betlejem. W Ewangelii według św. *Mateusza 2:5–6* czytamy: *„A oni mu powiedzieli: W Betlejem w Judei; bo tak jest napisane przez proroka: A ty, Betlejem, ziemio Judy, wcale nie jesteś najmniejsze wśród władców Judei, z ciebie bowiem wyjdzie władca, który będzie rządził moim ludem, Izraelem”*. Cytat ten dowodzi, że sami Żydzi postrzegali słowa *Micheasza 5:2* jako proroctwo mesjańskie.

Interesujący jest również fakt, że Mędrcy byli cudzoziemcami, a nie Żydami, a mimo to znali Pisma żydowskie i poszukiwali *Mesjasza*. Wskazuje to, że Boże zbawienie nie ogranicza się do konkretnego narodu czy kultury, lecz jest dostępne dla wszystkich.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto przychodzi z obłokami i ujrzy go wszelkie oko, także ci, którzy go przebili. I będą lamentować przed nim wszystkie plemiona ziemi. Tak, amen.
>
> *— Objawienie 1:7*

Książka: Nowy Testament / Objawienie

Tematy: Jezus, Ukrzyżowanie, Drugie przyjscie

Interpretacja:
Objawienie 1:7 ukazuje potężny i poruszający obraz powrotu *Jezusa* na ziemię – powtórnego przyjścia *Chrystusa*.

Znaczenie tego wersetu

Powtórne przyjście Chrystusa stanowi fundament wiary chrześcijańskiej. W tym fragmencie obraz Jezusa „przychodzącego z obłokami” oznacza, że pojawi się On w sposób chwalebny i triumfalny, z majestatem i mocą, które wprawią w osłupienie wszystkich, którzy Go ujrzą. Co więcej, fakt, że „ujrzy Go wszelkie oko”, wskazuje na wydarzenie o charakterze powszechnym – takie, którego nikt na ziemi nie przeoczy.

Werset wspomina również o tych, którzy „Go przebili” – odnosząc się do osób, które bezpośrednio lub pośrednio przyczyniły się do Jego ukrzyżowania – przypominając nam, że zwycięstwo Chrystusa nad śmiercią i grzechem było całkowite. Z kolei reakcja „wszystkich pokoleń ziemi” świadczy o ogromnym znaczeniu tego wydarzenia; jest to punkt zwrotny w historii ludzkości, w którym każdy zostanie wezwany, by stanąć przed Panem i zdać sprawę ze swojego życia.

Refleksja nad tym wersetem

Werset ten skłania nas do refleksji nad wagą naszego zaangażowania w wiarę oraz nad naszą relacją z Jezusem. Powszechny charakter powtórnego przyjścia uświadamia nam, że każdy z nas będzie musiał stanąć przed Nim i zdać sprawę ze swoich czynów. Niezwykle ważne jest, abyśmy byli przygotowani na ten moment i żyli zgodnie z Bożymi przykazaniami.

Ponadto werset ten stanowi poważne ostrzeżenie dla tych, którzy jeszcze nie przyjęli Chrystusa do swoich serc. Sąd ostateczny będzie czasem wielkiego płaczu i smutku dla osób, które za życia odrzuciły Chrystusa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A oto przyjdę wkrótce, a moja zapłata jest ze mną, aby oddać każdemu według jego uczynków.
>
> *— Objawienie 22:12*

Książka: Nowy Testament / Objawienie

Tematy: Jezus, nagroda, Drugie przyjscie, czasy ostateczne

Interpretacja:

Księga Objawienia to jedna z najbardziej fascynujących ksiąg Biblii, pełna proroctw, symboliki i apokaliptycznych przesłań, które od wieków intrygują badaczy Pisma Świętego. Wspomniany werset znajduje się pod koniec księgi; *Jezus* mówi w nim o swoim powtórnym przyjściu oraz o nagrodzie, jaką otrzymamy za nasze czyny. Słowa te wzywają nas do refleksji nad naszym życiem i postępowaniem oraz nad tym, jak żyjemy, *przygotowując się na przyjście Chrystusa*.

Obietnica Chrystusa

„A oto przyjdę wkrótce, a moja zapłata jest ze mną, aby oddać każdemu według jego uczynków”. Słowa te stanowią obietnicę Chrystusa, że wkrótce powróci, aby wynagrodzić nas za nasze czyny. Nagroda ta może być pozytywna lub negatywna, w zależności od tego, jak postępowaliśmy w czasie naszego ziemskiego życia. Dlatego tak ważne jest, aby każdy z nas przyjrzał się swojemu życiu, ocenił swoje czyny i sprawdził, czy są one zgodne z wolą Bożą.

Nasza nagroda

Nagroda, którą otrzymujemy od Chrystusa, nie ma charakteru materialnego ani ziemskiego – jest nagrodą duchową. Wynika ona z naszych czynów; może nią być na przykład korona życia, miejsce w niebie czy powołanie na kapłanów Boga. Nagrody te są dostępne dla wszystkich, którzy oddają się wypełnianiu woli Bożej i prowadzeniu pobożnego życia w dzisiejszym świecie.

Wezwanie do refleksji

Werset ten zachęca nas do postawienia sobie pytania o to, jak żyjemy. Czy jesteśmy oddani wypełnianiu woli Bożej? Czy prowadzimy życie zgodne z Bożymi zasadami? Czy poświęcamy nasze zasoby i czas, by pomagać potrzebującym? Nie możemy lekceważyć znaczenia naszych czynów; każde nasze działanie może wpłynąć na ostateczną nagrodę.

Konieczność działania

Fakt, że Chrystus obiecuje rychłe przyjście, oznacza, iż nie ma czasu do stracenia. Musimy działać szybko: żałować za grzechy i poświęcić życie wypełnianiu woli Bożej. Nie wolno nam zwlekać z nawróceniem ani z decyzją o prowadzeniu bardziej pobożnego życia. Przyjście Chrystusa jest nieuniknione i musimy być na ten moment gotowi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak mówi ten, który zaświadcza o tym: Zaprawdę, przyjdę wkrótce. Amen! O tak, przyjdź, Panie Jezu!
>
> *— Objawienie 22:20*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Jezus, Drugie przyjscie, czasy ostateczne

Interpretacja:

Księga Objawienia jest jedną z najbardziej fascynujących i tajemniczych ksiąg Biblii. Zawiera ona symboliczne wizje i proroctwa, które na przestrzeni dziejów interpretowano na różne sposoby. *Objawienie 22:20* stanowi jedno z ostatnich stwierdzeń tej księgi i zawiera obietnicę, na którą od dawna oczekują miliony chrześcijan na całym świecie: *powtórne przyjście Jezusa Chrystusa*.

Kontekst wersetu

Apokalipsa św. *Jana* to księga napisana w formie wizji, w której *Duch Święty* prowadzi Apostoła przez czas i przestrzeń, by mógł on ujrzeć przyszłość ludzkości. Autor został zesłany na wyspę Patmos za głoszenie Ewangelii; to właśnie tam napisał tę księgę, aby dać nadzieję prześladowanym chrześcijanom swoich czasów oraz wszystkim przyszłym pokoleniom.

Objawienie 22:20 znajduje się w ostatnim rozdziale księgi i zawiera słowa, które Jezus Chrystus wypowiedział do Jana jako ostatnie. W tym fragmencie Pan określa siebie mianem *Alfy i Omegi, Pierwszego i Ostatniego, Początku i Końca (w. 13)*. Następnie oświadcza, że Jego słowa są wiarygodne i prawdziwe (w. 6) oraz że przyjdzie wkrótce (w. 12, 20).

Powtórne przyjście Jezusa Chrystusa

Powtórne przyjście Jezusa Chrystusa jest fundamentalną prawdą wiary chrześcijańskiej. To długo oczekiwany moment, w którym Pan powróci na ziemię, aby ustanowić swoje królestwo i sądzić żywych oraz umarłych. Nauczanie to pojawia się w wielu miejscach Biblii, zarówno w Starym, jak i w Nowym Testamencie.

Księga Objawienia jest jedną z tych ksiąg, które dostarczają najwięcej szczegółów na temat powtórnego przyjścia Jezusa Chrystusa oraz poprzedzającego je okresu, zwanego *„czasami ostatecznymi”*. Według tej księgi przyjście Pana będzie wydarzeniem spektakularnym i budzącym grozę, sprawiającym, że możni tego świata zadrżą w Jego obecności *(Objawienie 6:15–17)*. Przybędzie On wraz z zastępami niebieskimi i ustanowi swój tron w Jerozolimie *(Psalmów 2:6)*.

Konieczność przygotowania

Fakt, że *Jezus Chrystus* zapewnia nas o swoim rychłym przyjściu, stanowi dla chrześcijan nieustanne przypomnienie o tym, jak ważne jest przygotowanie się. Choć nie znamy dnia, w którym to nastąpi, nie możemy spocząć na laurach; Musimy żyć w świętości i czujności, nieustannie oczekując Jego przyjścia *(Mateusza 24:42–44)*.

Przyjście Pana powinno również motywować nas do dzielenia się Ewangelią z tymi, którzy jej jeszcze nie przyjęli. Musimy trwać w Jego dziele aż do momentu Jego powrotu *(I Koryntian15:58)* i prowadzić życie pełne miłości oraz miłosierdzia – życie, które odzwierciedla Jego miłość i czyni nas godnymi Jego Królestwa *(I Jana 2:28–29)*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa niech będzie z wami wszystkimi. Amen.
>
> *— Objawienie 22:21*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Jezus, błogosławieństwo, laska

Interpretacja:
Objawienie 22:21 stanowi nie tylko jej zakończenie, lecz także wyraz nadziei i ufności w Bożą łaskę, przeznaczoną dla wszystkich wierzących. Podkreśla on, że zbawienie, życie wieczne i społeczność z Bogiem są dostępne dzięki łasce *Jezusa Chrystusa* oraz że łaska ta obejmuje wszystkich, którzy w Niego wierzą. Werset ten wieńczy Księgę Objawienia, wskazując, że Boża łaska i miłość będą towarzyszyć wierzącym po wszystkie czasy.

„Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa”

Zwrot ten wskazuje na niezasłużone miłosierdzie i miłość Boga, objawione przez Jezusa Chrystusa. Jest to kluczowy motyw chrześcijaństwa; w tym miejscu podkreśla on, że zbawienie i życie wieczne są dostępne jedynie dzięki wierze w Jezusa.

„Niech będzie z wami wszystkimi”

Słowa te są skierowane do wierzących – do wszystkich, którzy przyjmują nauczanie *Jezusa* i idą za Nim. Błogosławieństwo to obejmuje każdego, kto wierzy w Niego i stara się żyć zgodnie z Jego przykazaniami.

„Amen”

Słowo to, oznaczające *„zaprawdę”* lub *„niech tak się stanie”*, stanowi zwieńczenie modlitwy i potwierdza prawdziwość oraz znaczenie tego błogosławieństwa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Temu, kto zwycięży, dam zasiąść ze mną na moim tronie, jak i ja zwyciężyłem i zasiadłem z moim Ojcem na jego tronie.
>
> *— Objawienie 3:21*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Jezus, Ojciec, niebo, przezwyciezanie, nagroda

Interpretacja:
Według nauczania biblijnego bycie zwycięzcą oznacza odniesienie triumfu w walce z grzechem, pokusami i próbami dnia codziennego. Oznacza to zdolność do pokonywania przeszkód oraz osiągania celów – zarówno duchowych, jak i doczesnych – w sposób prawy i zgodny z zasadami moralnymi, pod Bożym przewodnictwem. W świetle *Objawienie 3:21*

ci, którzy skutecznie przezwyciężają przeciwności, dostąpują zaszczytu zasiadania na Bożym tronie.

Jak możemy stać się zwycięzcami?

Życie pełne jest pokus, trudności i prób. Każdego dnia stajemy w obliczu nowych sytuacji, które zagrażają naszej wierze i duchowej wędrówce. Dlatego też modlitwa, medytacja, zgłębianie *Słowa Pańskiego* oraz refleksja stanowią klucz do pokonania tych pokus i prób.

Co więcej, niezbędne jest zaufanie Bogu i wiara w to, że nieustannie nas On prowadzi i chroni. Jeśli ufamy Bogu, pokonamy trudności i znajdziemy siłę, by iść naprzód. Warto również podkreślić, że bycie zwycięzcą nie oznacza bycia doskonałym; chodzi raczej o dążenie do tego, co słuszne, zachowanie pozytywnego nastawienia oraz wiarę w Bożą łaskę.

Zasiadanie u boku Boga

Objawienie 3:21 przyznaje szczególny przywilej tym, którzy wychodzą zwycięsko z prób. Bóg zasiada na swoim tronie i zaprasza osoby godne miana „zwycięzców”, by zasiadły u Jego boku. Werset ten zawiera obietnicę skierowaną do konkretnej grupy ludzi: tych, którzy potrafią przezwyciężyć życiowe pokusy i próby. Jest to jednak coś więcej niż tylko obietnica „nagrody” za nasze czyny; to świadectwo *Bożej miłości do Jego dzieci*.

Uzupełnieniem tego wersetu jest obraz *Chrystusa*, który również zasiadł na tronie *Swojego Ojca*. Jako ludzie jesteśmy powołani, by czerpać inspirację z postawy *Jezusa* i naśladować Go, ucząc się od Niego pokory oraz oddania *naszemu Ojcu Niebieskiemu*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Chrystus bowiem, gdy jeszcze byliśmy słabi, we właściwym czasie umarł za bezbożnych.
>
> *— Rzymian 5:6*

Książka: Nowy Testament / Rzymian
Tematy: Jezus, ofiara, zmiana

Interpretacja:
List do *Rzymian 5:6* mówi o jednym z największych aktów miłości w historii ludzkości. Ofiara *Jezusa Chrystusa* na krzyżu miała na celu zbawienie ludzkości z jej grzechów oraz danie nam wszystkim szansy na życie w społeczności z Bogiem.

Trudno pojąć głębię miłości, jaką Jezus darzył ludzkość – miłości tak wielkiej, że był On gotów oddać za nas życie, mimo iż nie zasługiwaliśmy ani na Jego miłość, ani na Jego ofiarę.

Ludzka słabość

Werset ten ukazuje również stan słabości, w jakim znajdowała się ludzkość przed przyjściem Jezusa Chrystusa. Nie byliśmy w stanie sami się zbawić, gdyż tkwiliśmy w grzechach i byliśmy dalecy od Bożej łaski.

Chrystus dał nam jednak szansę na odkupienie, przebaczenie i bliskość z Bogiem. Przypomina nam to, że nasze ludzkie siły są ograniczone i że potrzebujemy Bożej pomocy, aby sprostać życiowym wyzwaniom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Raduj się wielce, córko Syjonu! Wykrzykuj, córko Jerozolimy! Oto twój Król przychodzi do ciebie; sprawiedliwy i Zbawiciel, cichy i siedzący na ośle, na oślątku, źrebięciu oślicy.
>
> *— Zachariasza 9:9*

Książka: Stary Testament / Zachariasza
Tematy: Jezus, Wielkanoc, pokora, przezwyciezanie, proroctwo, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Proroctwo zawarte w Księdze *Zachariasza 9:9* ma ogromne znaczenie, gdyż zapowiada ono przyjście *Mesjasza* – świętego Króla, który miał przybyć, by odkupić Jerozolimę i wszystkich wierzących. Werset ten budzi nadzieję, przypominając nam, że Bóg zawsze dotrzymuje swoich obietnic i że możemy Mu zaufać.

Znaczenie wyrażeń „Córka Syjonu” i „Córka Jerozolimy”

Zachariasz używa dwóch poetyckich określeń na oznaczenie ludu Bożego: „Córka Syjonu” i „Córka Jerozolimy”. Wyrażenia te odnoszą się do wspólnoty wierzących, którzy oczekiwali przyjścia Mesjasza i odnowienia Izraela.

Święty i pokorny Król

Werset ten ukazuje *Jezusa* jako sprawiedliwego i zbawiającego Króla, a zarazem Króla pokornego. Warto zauważyć, że Król ten dosiada osła – zwierzęcia jucznego i symbolu pokory. Biblia uczy nas, że w oczach Boga prawdziwe przywództwo nie opiera się na bogactwie czy władzy, lecz na służbie i pokorze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*